

Reg. No. B. 431

શ્રીમદ્વિજયાનન્દસૂરિ સદ્ગુરુમ્ન્યો નમઃ

શ્રી

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

(દર માસની પૂર્ણિમાએ પ્રકટ થતું માસિકપત્ર.)

॥ શાર્દૂલવિક્રીડિતવૃત્તમ્ ॥

કારુણ્યાન્ન સુધારસોડસ્તિ હૃદયદ્રોહાન્ન હાલાહલં ।
 વૃત્તાદસ્તિ ન કલ્પપાદપ્ત્વં ક્રોધાન્ન દાવાનલઃ ॥
 સંતોષાદપરોડસ્તિ ન પ્રિયસુહૃદ્ભાન્ન ચાન્યો રિપુ ।
 યુક્તાયુક્તમિદં મયા નિગદિતં યદ્રોચતે તત્ત્યજ ॥

પૃ. ૨૬ મુ. વીર સં. ૨૪૫૫. માગ શિર્ષ. આત્મ સં. ૩૩. અંક ૫ મો.

પ્રકાશક—શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા—ભાવનગર.

વિષયાનુક્રમણિકા.

૧ જન દર્શન મહિમા કૃષ્ણ ૧૧૩	૭ જૈન ધર્મ ૧૨૪
૨ પાપ પ્રતિધાત-પ્રવચન ગુણ બીજ- ધાન સત્ર. ૧૧૪	૮ આદર્શ પત્ની. ૧૨૮
૩ આત્મકલ્યાણની શિખામણી. ... ૧૧૮	૯ સ્ત્રીઓનું શિક્ષણ, વાંચન કેવું હોવું જોઈએ ? ૧૩૦
૪ માણસામાં રહેલું સ્વાનુભવપૂર્ણ ચૈતન્ય. ૧૧૯	૧૦ વર્તમાન સમાચાર. ૧૩૨
૫ શ્રીમહાવીર વચન ૧૨૦	૧૧ સ્વીકાર અને સમાલોચના. ... ૧૩૪
૬ ધન સંબંધી કંઈક... .. ૧૨૧	૧૨ મૂળનું, જીનું અને નવું... .. ૧૩૭
	૧૩ વિષય નિષેધ ૧૩૮

મુદ્રક—શા. ગુલાબચંદ લલિતભાઈ. આનંદ પ્રી. પ્રેસ સ્ટેશન રોડ—ભાવનગર.

વાર્ષિક મૂલ્ય રૂ. ૧) રૂપાલ અર્થ ૪ આના.

શ્રી વસુદેવ હિંદી ગ્રંથ.

ઉપરોક્ત પ્રાકૃત ભાષાનો ગ્રંથ તેમાં સહાય આપનાર બંધુઓની ઇચ્છાનુસાર માત્ર જ્ઞાનભંડારો અને તે ભાષાના જાણનાર મુનિમહારાજોના ઉપયોગ માટે જ છપાય છે, ગ્રંથ એટલો મોટો છે કે તેટલી પૂરતી સહાયના અભાવે તેના અમુક ભાગો કટકે કટકે તૈયાર થતાં જાય તેમ તેમ પ્રગટ કરી, તેની આવૃત્તિ કિંમત-માંથી કેમેકમે બીજા ભાગો પ્રકટ કરી આપો ગ્રંથ પ્રકટ થશે હાલમાં તેનો પ્રથમ ભાગ પ્રકટ થવાની તૈયારી છે. આવા ઉચ્ચ પ્રતિનું અને પ્રાચીન સાહિત્ય સાથે પ્રકટ કર્તા આ સભાનું માત્ર મુખ્યારક નામ જોડાય, તે પણ સભાનું અહોભાગ્ય અને જ્ઞાનભક્તિનું કાર્ય છે.

જૈન સસ્તી વાંચનમાળાના ગ્રાહકોને:—

અમારા ગ્રાહકોને ચાલુ સાલના પુસ્તકો માગશર માસમાં વી-પી-થી મોકલવાનું અમે જણાવેલ. પરંતુ શ્રી અન્નરા પાર્શ્વનાથ ચરિત્રના પુસ્તકની વધુ ઇતિહાસીક હકીકત મેળવવામાં ઢીલ થવાથી તે છપાય છે, જેથી પોષ માસની આખરીએ વી. પી. શરૂ થશે.

વધારામાં અમારા ગ્રાહકોને નીચેના લાલ આપવાનો છે.

જેમને જરૂર હોય હોય તેમણે મંગાવી લેવા કૃપા કરવી. કારણ કે દરેકની ૪૦૦ નકલ ઘટાડેલ ભાવે ગ્રાહકોને આપવાની છે.

૧. શુર્જરેશ્વર કુમારપાળ. સચિત્ર. મોટી સાઈઝ પૃષ્ઠ ૪૫૦ પાકું પુઠું. ઇતિહાસિક રસીક દલદાર ગ્રંથ જેની કિંમત રૂ. ૪) છે તે રૂ. ૨-૪-૦ માં મલશે.
૨. વિમલમંત્રીનો વિજય યાને શુજરાતનું ગૌરવ મોટી સાઈઝ પૃષ્ઠ ૨૨૫ પાકું પુઠું ઇતિહાસીક રસીક પુસ્તક જેની કિંમત રૂ. ૨) છે. તે રૂ. ૧-૪-૦
૩. કચ્છ ગીરનારની મહાયાત્રા, પૃષ્ઠ ૩૫૦ પાકું રેશમી પુઠું ૩૦ ચિત્રો સાથે જેની કિં. રૂ. ૨-૮-૦ છે તે રૂ. ૧-૧૨ ૦ માં મલશે.

ત્રણે પુસ્તક સાથે મંગાવનારને રૂ. ૫) માં અને છૂટક જણાવેલી ઘટાડેલી કિંમતે મલશે. પોસ્ટ ખર્ચ જુદું. સિવાય કોઈપણ સંસ્થાના પુસ્તકો અમારી પાસેથી મલી શકશે.

લખો—જૈન સસ્તી વાંચનમાલા-રાધનપુરી બજાર-ભાવનગર.

રૂબરૂ લેવા માટે—પાલીતાણા-જૈન સસ્તી વાંચનમાલા શાળા ઓફીસ.

અમદાવાદ-શેઠ હરીલાલ મુળચંદભાઈ. ડે. રતનપોળ શેઠનીપોળ.

નોંધએ છોએ.

શ્રી વરકાણા જૈન વિદ્યાલય માટે એક શ્લોક જૈન, ઉપર લાયક, ઉચી કેળવણી લીધેલી સંસ્થાઓનો અનુભવી, સારીવર્તણૂકવાળા માણસની સુપ્રીન્ટેન્ડેન્ટ તરીકેની જરૂર છે. પગાર લાયકાત મુજબ આપવામાં આવશે.

લખો:—શ્રી પાર્શ્વનાથ જૈન વિદ્યાલય.

મુ. વરકાણાનીર્થ રાણીચંદ (સારવાડ)

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

॥ વંદે ધીરમ્ ॥

તેષાં પારમેશ્વરમતવર્તિનાં જન્તૂનાં નાસ્ત્યેવ શોકો ન
વિદ્યતે દૈન્યં પ્રલીનમૌત્સુક્યં વ્યપગતો રતિવિકારઃ જુગુપ્સ-
નીયા જુગુપ્સા અસમ્ભવી ચિત્તોદ્વેગઃ અતિદૂરવર્તિની તૃષ્ણા
સમૂલકાષંકષિતઃ સન્ત્રાસઃ કિન્તર્હિ તેષાં મનસિ વર્તતે ધીરતા
કૃતાસ્પદા ગમ્ધીરતા અતિપ્રબલમૌદાર્યં નિરતિશયોઽવદ્દંભઃ ।

ઉપમિતિ ભવપ્રપંચા કથા.

પુસ્તક ૨૬ મું. { ધીર સંવત્ ૨૪૫૫. માર્ગશિર્ષ, આત્મ સંવત્ ૩૩. } અંક ૫ મો.

જન દર્શન મહિમાકૃણ.

(પદ્મ પ્રભુકી પૂજા શિવ સુખ દાનીરે—એ દેશી.)

પ્રીતે શ્રી જનંદ પૂજા કરો ભવિ પ્રાણી રે.
જનેશ્વર પૂજે ભાવે, ગીત ગુણ ગાવે ધ્યાવે,
શિવ વધુ વરે હરે ભવ હુઃખ ખાણીરે— પ્રીતે ૧
કૃણ એક ઉપવાસ, ભવિજન લહે ખાસ;
જન ગૃહે ભવા તણી ઇચ્છા મન આણીરે— પ્રીતે ૨
છઠ્ઠ કૃણ પાવે ત્યારે, ઉઠત ઉમંગે જ્યારે;
જતાં માર્ગે માંહિ તપ અઠ્ઠમનું જાણી રે— પ્રીતે ૩
જન ચૈત્ય આવે પાસ, કૃણ ચાર ઉપવાસ;
પ્રવેશ થવાનું ઉપવાસ પાંચ માનીરે— પ્રીતે ૪
મધ્ય મંદિરે જાણો, પક્ષ કૃણ પ્રીતે માને;
માસ ઉપવાસ સુખ દેખી જન જ્ઞાની રે— પ્રીતે ૫
અનુક્રમે જાણો એમ, જના ગમે ભાખ્યું જેમ;
જનવર સેવા કૃણ સુકિત સુખદાનીરે— પ્રીતે ૬

ૐ છં સુરવાહા.

૧૧૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

પાપ પ્રતિઘાત-પ્રવચનગુણ બીજધાન સૂત્ર.

સંક્ષિપ્ત વ્યાખ્યા.

અનુવાદક—સદ્ગુણાનુરાગી શ્રી કર્પૂરવિજયજી મહારાજ.

તરાગ સર્વજ્ઞ દેવેન્દ્ર પૂજિત યથા સ્થિત વસ્તુવાદી ત્રૈલોક્ય ગુરૂ અરિહંત (જન્મ-મરણ રહિત અરિહંત યા અર્હંત) ભગવં-તાને નમસ્કાર !

જીવ માત્રને સંસાર-જ્રમણ શી રીતે કરવું પડે છે? અને તેનો અંત શી રીતે આવી શકે છે ?

સર્વે અરિહંત ભગવંતો આ પ્રમાણે સભા સમક્ષ સ્પષ્ટપણે સમજાવે છે કે નિશ્ચયે આ લોક મધ્યે જીવ આદિ રહિત-અનાદિનો છે તથા અનાદિ કર્મ સંયોગ જનિત, જન્મ જરા મરણ રોગ શોક લક્ષણ, દુઃખરૂપ, દુઃખ ફળવાળો અને દુઃખ ની પરંપરાવાળો સંસાર અનાદિ-આદિ રહિત છે.

આ અનાદિ સંસાર જ્રમણનો અંત, શુદ્ધ જ્ઞાન, દર્શન અને ચારિત્ર રૂપ ધર્મનું ઔચિત્ય વડે સતત સત્કાર-ખડુમાન પૂર્વક વિધિવત્ સેવન કરવાથી થાય છે. ઉક્ત શુદ્ધ ધર્મની સંપ્રાપ્તિ, અજ્ઞાન મિથ્યાત્વ મોહનીય પ્રમુખ પાપ કર્મનો નાશ થવાથી અને ઉક્ત પાપકર્મનો નાશ તથાવિધ ભવ્યત્વ (સ્વભાવ) કાળ-પરિપાક નિવૃત્તિ-ભવિતવ્યતા અનુકૂળ કર્મને પુરૂષાતનવડે થવા પામે છે.

તથાવિધ ભવ્યત્વ-પરિપાકના સાધન અરિહંતાદિક ચારના શરણુ ગ્રહવા, દુષ્ટત્યોની નિંદા-ગદ્યા કરવી, અને સુકૃત્યોનું સેવન-અનુમોદન કરવારૂપ કલ્યાણ છે તેથી મોક્ષના કામી જનોએ ઉક્ત અનુષ્ઠાન આપત્ સમયે વારંવાર સદા સાવધાન પણે ત્રિકરણુ શુદ્ધ કરવું અને સુખ સમાધિ સમયે ત્રિકાળ અવશ્ય કરવું.

ચાર શરણું પૈકી પ્રથમ અરિહંત શરણુઆદિ સ્વરૂપ નિવેદન.

૧ પરમ ત્રિલોકીનાથ, પ્રધાન પુણ્યના ભંડાર, સર્વથા રાગદ્રેષ મોહ વર્જિત અચિન્ત્ય ચિન્તામણિ સમાન, અને ભવસાગરમાંથી પાર પમાડવા પ્રવહણુ તુલ્ય, એકાન્ત શરણુ કરવા લાયક એવા અરિહંત ભગવંતોનું મ્હારે જીવિત પર્યન્ત શરણુ હો !

૨ તથા જન્મ-જરા-મરણથી સર્વથા મુક્ત થયેલા, કર્મ કલંક રહિત, સર્વ

પાપ પ્રતિઘાત-પ્રવચનગુણ બીજાધાન સૂત્ર.

૧૧૫

વ્યાખ્યા વર્જિત, કેવળજ્ઞાન-દર્શન યુક્ત, મોક્ષનગર નિવાસી અનુપમ સુખ-સંપન્ન, અને સર્વથા કૃત કૃત્ય થયેલા એવા સિદ્ધ ભગવંતોનું શરણુ હો !

૩ તથા પ્રશાન્ત-ગંભીર હૃદયવાળા, પાપ વ્યાપારથી વિરમેલા, પંચવિધ આચારમાં કુશળ, પરોપકાર સાધવા તત્પર, કમળવત્ નિર્લેપ રહેતા, શરદ જળ જેવા સ્વચ્છ હૃદયવાળા, જ્ઞાન ધ્યાનમાં રક્ત અને વિશુદ્ધમાન પરિણામવાળા સંત સાધુઓનું મને શરણુ હો !

૪ તથા સુર અસુર અને મનુષ્યો વડે પૂજિત, મોહાંધકારને ટાળવા સૂર્ય સમાન, રાગ-દ્વેષરૂપી વિષને ટાળવા પરમ મંત્ર તુલ્ય, સમસ્ત કલ્યાણના હેતુ રૂપ કર્મ વનને બાળવા અગ્નિ સમાન અને પરમસિદ્ધિ દાયક એવા સર્વજ્ઞ ભાષિત ધર્મનું મને જાવજાણવ શરણુ હો !

ઉક્ત ચારે શરણું આદરી હવે હું હૃષ્ટ્યોની નિન્દા કરું છું :—

હૃષ્ટ્ય-આચરણની નિન્દા-ગર્હા.

પરમપૂજ્ય અરિહંતો, સિદ્ધભગવંતો, આચારકુશળ આચાર્યો, ઉપાધ્યાયો, આત્મસાધક સાધુ-સાધ્વીઓ, તેમજ પૂજા-સત્કાર કરવા યોગ્ય બીજા ગુણીજનો પ્રત્યે તથા માતા-પિતા-બંધુઓ-મિત્રો કે ઉપગારીજનો પ્રત્યે અથવા ઓઘે જીવ માત્ર સમકિત પામેલા કે અણપામેલા પ્રત્યે, માર્ગદર્શક પુસ્તકો પ્રત્યે કે બુદ્ધાદિક શસ્ત્રો પ્રત્યે જે કંઈ વિપરીત આચરણ કયું હોય, અવિધિ આશાતનાદિકવડે નહીં આચરવાયોગ્ય, નહીં ઇચ્છવાયોગ્ય, પાપાનુંબંધી પાપાચરણ નાનું કે મોટું મનથી વચનથી કે કાયાથી, રાગવડે, દ્વેષવડે કે મોહવડે, આ ભવમાં કે અનેરા ભવોમાં કયું, કરાવ્યું, કે અનુમોહું હોય તે સમસ્ત પાપાચરણ, કલ્યાણમિત્રરૂપ ગુરુદેવના ઉપદેશ-વચનયોગે નિંદવા-ગર્હવાયોગ્ય અને છંડવાયોગ્ય જાણ્યું; શ્રદ્ધાવડે એ હિત વાત તથા પ્રકારે અંતરમાં રચી; તેથી કરીને સમસ્ત અરિહંત-સિદ્ધની સામે છંડવાયોગ્ય ઉક્ત સકળ પાપાચરણને હું નિન્દું છું-ગર્હું છું. એ સંબંધી લાગેલું પાપ મિથ્યા થાઓ, મિથ્યા થાઓ, મિથ્યા થાઓ ! અર્થાત્, અરિહંત-સિદ્ધ સમક્ષ મારા સકળ પાપ નિવેદન કરી માફી માગું છું.

‘શુદ્ધ અંતરના ઉદ્દગાર’

ઉક્ત પાપની આલોચના મારે યથાર્થ ભાવરૂપે થાઓ ! અને ફરી તેવાં પાપ-આચરણ મારાથી બનવા ન પામે તેમ થાઓ ! એ ઉભય વાત મને બહુ ગમી છે, તેથી શ્રી અરિહંત ભગવંતો તથા કલ્યાણમિત્રરૂપ ગુરુમહારાજની હિત-શિક્ષાને અંતરથી ઇચ્છું છું.

૧૧૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

મને એમનો પુણ્ય-સંયોગ પ્રાપ્ત થાઓ ! મને એવી રૂડી પ્રાર્થના કરવાનું પ્રાપ્ત થાઓ ! એવી રૂડી પ્રાર્થના કરતાં મને હૃદયપ્રેમ જાત્રત થાઓ ! અને ઉક્ત પ્રાર્થના થકી મને મોક્ષળીજરૂપ કલ્યાણકારી સફળ સાધનમાર્ગ પ્રાપ્ત થાઓ ! અરિહંત ભગવંતને ને કલ્યાણમિત્રરૂપ ગુરુમહારાજનો સંજોગ પ્રાપ્ત થયે છતે હું તે મહાનુભાવોની સેવા ઉપાસના કરવાને લાયક બનું, તેમની પવિત્ર આજ્ઞાને પાળવા લાયક બનું, તેને અંગીકાર કરવા ઉજમાળ બનું અને તે પ્રમાણે અતિ-ચારાદિ દોષ રહિત તેનું સેવન કરી પારગામી થાઉં, અર્થાત્ તેમની આજ્ઞાને યથાર્થ રીતે પામી પાર ઉતરી જાઉં.

સુકૃત્ય સંબંધી અનુમોદન.

કેવળ મોક્ષાર્થી સતો હું શક્તિને છુપાવ્યા વગર સર્વ સુકૃત્યોનું અનુમોદન કરું છું. સર્વે અરિહંતો સંબંધી ધર્મ દેશનાદિક સદ્ અનુષ્ઠાનની હું અનુમોદના કરું છું. તેમજ સર્વે સિદ્ધોના સિદ્ધલાવને, સર્વે આચાર્યોના ઉત્તમ આચારને, સર્વે ઉપાધ્યાયો સંબંધી સૂત્ર પ્રદાનને સર્વે સાધુજનોની સાધુ ક્રિયાને, સર્વે શ્રાવક સંબંધી મોક્ષસાધન યોગોને તેમજ ઇન્દ્રાદિક સર્વે દેવો અને નિકટભવી એવા શુદ્ધ આશયવાળા સર્વે ભવ્યજનોના માર્ગાનુસારીપણા રૂપ માર્ગ સાધન યોગોની હું અનુમોદના કરું છું.

ઉક્ત સુકૃત-અનુમોદના, મારે સમ્યગ્ સૂત્રાનુસારે વિધિપૂર્વક, શુદ્ધ આશયવાળી, આચરણરૂપે યથાર્થ પાળવારૂપ, અને તેનો યથાર્થ નિર્વાહ કરવાવડે અતિચાર દોષ રહિત-નિર્દોષલાવે પરમગુણ યુક્ત અરિહંતાદિકના પ્રભાવથી હો ! કેમકે અચિન્ત્ય શક્તિવાળા તે અરિહંત ભગવંતો વીતરાગ સર્વજ્ઞ પરમ કલ્યાણરૂપ હોઈ ભવ્યજનોને પરમકલ્યાણના હેતુરૂપ થાય છે.

મૂઠ, પાપી અને અનાદિ મોહવાસિત સતો વસ્તુતઃ હિતાહિતનો અબાણ એવો હું હિતાહિતને સમજું-જાણ થાઉં, અહિતથી નિવૃત્ત થાઉં અને હિતમાર્ગમાં પ્રવૃત્ત થાઉં અને સર્વ પ્રાણીવર્ગ સંબંધી ઉચિત સેવા આદરી હું આરાધક થાઉં; એ રીતે સ્વહિતરૂપ સુકૃત-અનુમોદનાને હું અંતઃકરણથી ઇચ્છુંછું-ઇચ્છુંછું-ઇચ્છુંછું.

એ પ્રમાણે આ સૂત્રને ભાવોદ્ભાસપૂર્વક પઢનાર, સાંભળનાર તેમજ તેના રહસ્યાર્થનું ચિન્તન-મનન કરનારનાં અશુભકર્મના અનુબંધ પાતળા-ઢીલા પડે છે, કમી થાય છે ને ક્ષાણ થવા પામે છે. અથવા આ સૂત્રના અભ્યાસ જનિત શુભ પરિણામવડે, બાકી રહેલાં અશુભકર્મ અનુબંધ રહિત-સત્ત્વવગરનાં થયાથી વૃદ્ધિ પામી શકતાં નથી અને મંત્ર સામર્થ્યવડે કટકબદ્ધ વિષની પેરે અદપક્ષ-વિપાક-

પાપ પ્રતિઘાત-પ્રવચનગુણ બીજધાન સૂત્ર.

૧૧૭

વાળાં, સુખે ટાળી શકાય એવાં, અને ફરી પાછાં ન બંધાય એવાં નિર્મળ થવા પામે છે.

વળી શુભ કર્મના અનુબંધ સહેજે એકત્ર થવા પામે છે અને ભાવની વૃદ્ધિ વડે ખુબ દૃઢ ને સંપૂર્ણ થવા પામે છે; તથા પ્રધાન શુભ ભાવાર્જિત; નિશ્ચિત ફળદાયી સાનુબંધ શુભકર્મ, સારી રીતે પ્રયુજેલા મહા ઔષધની પેઠે એકાન્ત કલ્યાણકારી, શુભ પ્રવર્તક અને પરંપરાએ પરમ સુખસાધક બને છે. એટલા માટે આ સૂત્રને અશુભ ભાવના નિરોધવડે શુભભાવના બીજરૂપ બાણીને; પ્રશાન્તચિત્તે નિયાણારહિત, રૂડી એકાગ્રતા-સ્થિરતાપૂર્વક સારી રીતે લણવું, વ્યાખ્યાનદ્વારા આદરથી સાંભળવું અને તેના અર્થ રહસ્યનું ચિન્તન કરવું. સુરવરો, નરવરો ને યોગીજનોવડે વંદિત એવા પરમ ગુરૂશ્રી વીતરાગ પરમાત્માઓને નમસ્કાર ! તેમજ નમસ્કાર કરવા યોગ્ય બાકીના સહુ સફળ સંપન્ન આચાર્યાદિકોને નમસ્કાર ! સર્વજ્ઞ શાસન જયવંત વર્તો ! શ્રી સર્વજ્ઞ વીતરાગ પ્રણીત ધર્મની પ્રાપ્તિવડે મિથ્યાત્વ દોષની નિવૃત્તિયોગે ભવ્યાત્માઓ સુખી થાઓ, સુખી થાઓ, સુખી થાઓ !

ઈતિ પંચસૂત્ર મધ્યે પ્રથમ સૂત્રસ્ય સંક્ષિપ્ત વ્યાખ્યા સમાપ્તા.

અથ દ્વિતીય સાધુધર્મ પરિભાવના સૂત્રસ્ય સંક્ષિપ્ત વ્યાખ્યા૦

તથાવિધ કર્મના ક્ષયોપશમવડે શ્રાવકધર્મ યોગ્ય આણુવ્રતાદિક આદરવાની શ્રદ્ધા-રૂચિ પ્રગટ થયે છતે તે ધર્મગુણોનું સ્વાભાવિક સુંદરપણું ભવાન્તરમાં રૂડી વાસનારૂપે અનુસરવાપણું, પર પીડાદિક પાપ કર્મની નિવૃત્તિવડે પરોપકારી પણું તથા પરંપરાએ મોક્ષ સાધનરૂપે પરમાર્થ હેતુપણું આત્માર્થીજનોએ વિચારવું.

તથા નિરંતર તે ધર્મગુણોના આદરપૂર્વક સેવનરૂપ અભ્યાસના અભાવથી તેનું દુઃખે પાળવાપણું, ભગવદ્ આજ્ઞાના ભંગથી ભયંકરતા, ધર્મદ્વષકપણાવડે મહામોહનું ઉત્પન્ન થવાપણું અને તેના તેવા ધર્મગુણોને ફરી પામવાનું દુર્લભપણું ધર્મના અર્થીજનોએ વિચારવું.

એ રીતે સમજી યથાશક્તિ શાસ્ત્રોક્ત વિધિવડે અત્યંત ભાવોદ્ભાસપૂર્વક ધર્મવ્રતો આદરવાં તે આ પ્રમાણે:—

૧ સ્થૂલ પ્રાણાતિપાત (પ્રાણહિંસા) વિરમણ, ૨ સ્થૂલ મૃષાવાદ વિરમણ, ૩ સ્થૂલ અદત્તાદાન વિરમણ, ૪ સ્થૂલ મૈથુન વિરમણ તથા ૫ સ્થૂલ પરિગ્રહ વિરમણ (પરિગ્રહ પ્રમાણ), ઇત્યાદિ૦

ઉક્ત વ્રતોને વિધિયુક્ત આદરી, તેનું પાલન કરવા સાવધાન રહેવું. શાસ્ત્ર

૧૧૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

અધ્યયન-શ્રવણાદિવડે સદા આજ્ઞા ગ્રાહક થાવું. તેના અર્થ ચિન્તનવડે સદા આજ્ઞા ભાવિક થાવું, અને તદ્દકૃત અનુષ્ઠાનને સદા આધીન થાવું. કેમકે સર્વજ્ઞ વીતરાગના આજ્ઞા વચનરૂપ આગમ મોહવિષને ટાળવા પરમ મંત્રસમાન, દ્વેષ-અગ્નિને શમાવી દેવા જળસમાન, કર્મ વ્યાધિને ટાળવાં પરમ ઔષધસમાન અને મોક્ષ-રૂળ આપવાને કલ્પવૃક્ષ સમાન વખાણેલ છે. (ચાહું).

આત્મકલ્યાણની શિખામણુ.

મોકલનાર—મણીલાલ ખુશાલચંદ પરીખ-પાલણપુર.

દરેક મનુષ્ય આ સંસારમાં અવતરીને ખાવું, પીવું, પહેરવું, વેપાર ધંધો કરવો, ઘર કામ કરવાં વિગેરે વહેવાર તો કોઈના ઉપદેશ અને શીખવ્યા વિના પણ અનાદિકાળના તે સંસ્કાર હોવાથી કરે છેજ. પણ આત્મકલ્યાણના સંસ્કાર નવા અને અંધન રૂપ લાગતા હોવાથી ઘણા મહા પુરૂષોના ઉપદેશ અને બોધ છતાં તે તરફ રૂચિ જોઈએ તેવી થતી નથી. તે માટે નીચેની આત્મ-કલ્યાણની શિખામણુ દરેકે મનન કરી અવસરે અવસરે અમલ કરવાથી કંઈક પણ આત્મ કલ્યાણ થશે.

(આચાર્ય શ્રી વિજયવલ્લભસૂરિજી કૃત.)

કરતા નહી કછુ સોચ અખ, મનુષ્ય હુઆ તો ક્યા હુઆ.	
મોતી વ પન્ના હીરલા, પુખરાજ નિલમ ચૂનિયાં;	
અપના હીરા દેખા નહી, જહૈરી હુઆ તો ક્યા હુઆ.	કરતાં ૧
સોના સુહાગા આગશે, દેખ ખોટ સગરી જાવતા;	
અપના સુવર્ણ શોખ્યા નહી સરાફ હુઆ તો ક્યા હુઆ.	કરતાં ૨
ચાંદી વ સોના વેચતા, હુંડી બજાજ દેખતા;	
પરલોકકા દેખ્યા નહી, વ્યાપારી હુઆ તો ક્યા હુઆ.	કરતાં ૩
મુદ્રા મુદ્રાવા દેખતા, કાનૂન કિતાબો ખોલતા,	
અપના ગુન્હા દેખા નહી, મુન્સફ હુઆ તો ક્યા હુઆ.	કરતાં ૪
માતપિતા સુત ખહેન ભાઈ, ઓર તિરિયા જમાઈરે;	
નિજ રૂપ આત્મ કે વિના, “વલ્લભ” હુઆ તો ક્યા હુઆ.	કરતાં ૫

માણુસમાં રહેલું સ્વાનુભવ પૂર્ણ ચૈતન્ય.

૧૧૯

માણુસમાં રહેલું સ્વાનુભવ પૂર્ણ ચૈતન્ય.

નુબ્ય કાંઈ જીવતું શરીર માત્ર નથી. તે આત્મસ્વરૂપ છે. અને તેથી જીવનના સ્થૂલ અને બાહ્ય ક્રિયાઓના દૃષ્ટિબિંદુથી કેવળ વાસ્તવિક લાગતા વિચારોથી કદી પણ તે સંતુષ્ટ રહી શકતો નથી. તેના સ્વાનુભવ પૂર્ણ ચૈતન્યમાં સ્થૂલતાથી પર રહેલાં સત્યોની સૂચનાઓ અને ચિન્હો આવી રહેલાં છે. તેનામાં અનંતતા અને અમૃતત્વની ભાવના રહેલી છે. બીજી ભૂમિકાઓ, ઉચ્ચ શક્યતાઓ અને અનુભવનાં બીજાં ક્ષેત્રો વિષે તે નિશ્ચય પૂર્વક નિર્ણય કરી શકે છે. ભૌતિક શાસ્ત્રો આપણને અસ્તિત્વના બાહ્ય સત્યનું તથા આપણા શારીરિક અને પ્રાણીક જીવનનું ઉપર ચોટીયું જ્ઞાન સ્વાનુભવપૂર્ણ ચૈતન્યનો વિકાસ કરી આપે છે. પરંતુ આપણને લાગે છે કે તેનાથી પર બીજાં સત્યો પણ રહેલાં છે, અને સ્વાનુભવ પૂર્ણ ચૈતન્યનો વિકાસ કરીને તે સત્યોને આપણે વધારે સ્પષ્ટ રીતે પ્રાપ્ત કરી શકીશું. જ્યારે આપણને આ દૃશ્ય જગતનું જ્ઞાન પ્રાપ્ત થાય છે, ત્યારે આપણે અદૃશ્ય અસ્તિત્વની શોધમાં અનિવાર્ય રીતે દોરાઈએ છીએ. આપણા મનની છીછરી સપાટીનું અને આપણા શારીરિક જીવનનું જ્ઞાન આપણે માટે બસ નથી; આપણું મન જેને ગ્રહણ કરે છે તે ભૂમિકા જે અનંત પ્રદેશો અજ્ઞાત છે તેની સીમા માત્ર છે. એ પ્રદેશોમાં શોધખોળ કરવાનું કામ તો ઉપલક્ષીઆ માનસ શાસ્ત્રથી જુદાજ શાસ્ત્રનું છે.

યોગ.

પ્રત્યેક મહાન ધર્મની પાછળ અર્થાત તેની વિધિ, શ્રદ્ધા, આશાઓ, કૃપાની લાલચો, પ્રતિકો, છુટાં છવાયાં સત્યો વિગેરેની પાછળ જ્ઞાનપ્રાપ્તિ કરાવવાના હેતુથી આંતર આધ્યાત્મિક વિકાસનો-યોગનો સાધન માર્ગ પણ આવેલો હોય છે. એ માર્ગને અનુસરવાથી ગૂઢ સત્યોનું જ્ઞાન થઈ તેમનું અનુસરણ તથા તેમને પ્રાપ્ત પણ કરી શકાય છે. પ્રત્યેક ધર્મના બાહ્યાચારની પાછળ યોગ સાધનાની પ્રજ્ઞાલિ આવી રહેલી હોય છે. ધર્મમાં જે શ્રદ્ધા જોઈએ છીએ તે યોગસાધના દ્વારા પ્રાપ્ત થતાં સહજ જ્ઞાન પ્રત્યે પ્રથમ પગથીયું છે. વળી, ધર્મમાં જે પ્રતિકો વપરાય છે તે બધા યોગમાં અનુભવાતા અનિર્વચનીય સત્યોના રૂપક જેવા છે. તેના છુટા છવાયા સત્યોનું ઉંડું રહસ્ય દર્શાવનારાં સ્વરૂપો છે. અરે ધર્મનાં ફરજિઆત થઈ પડેલાં મંત્રો પણ યોગની ભૂમિકાના અપકવ સૂચકો છે.

અ. બા. પુરાણી.

શ્રી અરવિંદ.

એક શુદ્ધ આત્માને (ચોવીશ તીર્થંકરમાના કોઈને) આદર્શ તરીકે સતત

૧૨૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

ધારણ કરી તેને પ્રાપ્ત કરવો તથા તેને પ્રાપ્ત કરીને ઉચ્ચ શિખર ઉપરથી આપણા સ્થૂલ જીવનને અર્થાત શારીરિક જીવનને સુદૃઢ ધારણ કરવું તે યોગનો ઉદ્દેશ હોવો જોઈએ.

નાનચંદ ઓધવજી દોશી.

શ્રી મહાવીર વચન.

(પ્રભાત.)

વચન મહાવીરનાં જરણ અમૃત સમાં, ઝીલતાં જીવ સમકિત પામે;
તાપ પરિતાપ સંતાપ સહુ ઉપશમે, મૂળગાં મોહમિથ્યાત્વ વામે. વચન ૧
વચન મહાવીરનાં રત્નનિધિસમાં, લૂટતાં દુઃખ દારિદ્ર નાસે;
સંપત્તિ બહુવિધ સાંપડે ઇષ્ટ આવી મળે, દેવી કમળા રહે નિત્ય પાસે. વચન ૨
વચન મહાવીરનાં સુધારસ સમાં, ચાખતાં ચઉગતિ અંત આવે;
જ્ઞાન આનંદની ઉર્મીઓ ઉછળે, ઉપશમ રસઝરે અમોલ્ય અનુપમ સુખ પાવે. વચન ૩
વચન મહાવીરનાં કર્ણુગોચર થતાં, કર્મના બંધ તત્કાળ તુટે;
સુખ સંપદા વિધવિધ વિસ્તરે, વિઘ્ન વેગે ટળે, પૂણ્યના અંકુરા આપ કુટે. વચન ૪
વચન મહાવીરનાં ઉરવિષે ધારતાં, રંગ વૈરાગ્યનો ખુબ જામે;
તિમિર દૂષણ ટળે, જ્ઞાન લોચન વિકાસે, પાર સંસારનો સહેજ પામે. વચન ૫
વચન મહાવીરનાં સર્વથા હિતકરાં, પ્રીતથી પ્રાણીઆ પાન કીજે;
આજ પંપાજ જંજળ ભવ બ્રમણની નિસ્તરે, સ્વર્ગ અપવર્ગની રિદ્ધિ લીજે. વચન ૬
આદરો આદર કરી વચન એ વીરનાં, ધીર મહાવીર સમ સ્થિર થાવા;
નીતરાં નિર્ભણાં મીઠડાં મનહરાં વચનના વહેણમાં, દોડજો નેહથી નિત્ય નહાવા. વચન ૭

છગનલાલ નહાનચંદ નાણાવટી.

વેળાપુર-ભરૂચ.

ધન સંબંધી કંઠક.

વિકુલદાસ મુ. શાહ.

મનુષ્યના જીવનનો ધનની સાથે ઘણો જ ધનિષ્ઠ સંબંધ રહેલો છે અને જેમ જેમ સહ્યતા, જન-સંજ્યા અને પ્રતિદ્વન્દ્વતા વધતી જાય છે તેમ તેમ એ સંબંધ પણ વધારે ધનિષ્ઠ બનતો જાય છે. સંસારમાં એવા અનેક મનુષ્યો જેવામાં આવશે કે જેઓ કાંઈપણ ભણ્યા નહોય, પરંતુ એવા લોકો તો ઘણા થોડા નજરે પડશે કે જેઓ પોતાની આજીવિકા અર્થે ધન નહિ કમાતા હોય. એ સિવાય આજકાલ એમ પણ જોવાય છે કે મનુષ્યના ચારિત્ર આદિ ઉપર દ્રવ્યનો ઘણો જ પ્રભાવ પડે છે. તેમજ લોકોપકારનાં અનેક કાર્યો દ્રવ્યની સહાયથી જ બહુ ઉત્તમતા પૂર્વક તથા જલ્દીથી થાય છે. એટલા માટે એના સંબંધી અહિં આગળ થોડા વિચારો રજુ કરવાની આવશ્યકતા પ્રતીત થાય છે.

ધન સંબંધી કેટલાક લોકોનો એવો મત છે કે તેનો સંગ્રહ અતિ વધારે અથવા વ્યર્થ ન કરવો જોઈએ. તેઓ કહે છે કે ધન એક જ જાળરૂપ છે. તેનાથી મનુષ્યને ચિંતા વધે છે, મનુષ્ય લાલચુ બની જાય છે. અને તેનાથી લોકો જેટલા વધારે સુખની આશા રાખે છે તેટલું સુખ મળી શકતું નથી. એટલું તો નિર્વિવાદ છે કે ધન કમાવામાં તેમજ તેનો સંગ્રહ કરી રક્ષણ કરવામાં ઘણું જ કષ્ટ ઉઠાવવું પડે છે. લોકો ધન કમાવા ખાતર દિવસરાત ઘોર પરિશ્રમ કરે છે, દિવસરાતનું પણ ભાન રાખતા નથી અને તેનો સંચય કરવા ખાતર અનેક જાતનાં શારીરિક કષ્ટ ભોગવે છે. તેઓનું આખું જીવન ધનની ચિંતામાં જ વ્યતીત થાય છે. જ્યાં તેનું ધન રહે છે ત્યાં આગળ જ તેઓનો જીવ રહે છે. જે ધનને લોકો સાક્ષાત્ ઈશ્વર તુલ્ય સમજે છે તે જ ધનથી અનેક પ્રસંગે તેઓની ચિંતા અને માનસિક કે શારીરિક વેદના લેશ પણ ઓછી થતી નથી. અનેક લોકો ધન મેળવીને દુરાચારી બની જાય છે, તેમજ અનેક લોકો અન્યાય અથવા અત્યાચાર કરવા લાગે છે. અનેક લક્ષ્યાધિપતિ તથા કરોડાધિપતિ લોકો ‘પૈસાદાર’ કહેવાય છે, પણ વાસ્તવિક રીતે તો તેઓ ‘પૈસાદાસ’ હોય છે. કોઈ કોઈ વખત તો એ જ ધન તેઓના આત્માનું ઘાતક નિવડે છે. ધનનો નાશ થાય ત્યારે પણ મનુષ્યની ચિંતા એથી પણ વધે છે. ઘણે ભાગે એવા વખતે લોકોને અસહ્ય માનસિક વેદના થાય છે અને કોઈ વખત તેઓના પ્રાણસુદ્ધાં જાય છે. આવા આવા અનેક પ્રકારના દોષો ધન સંબંધમાં ગણાવવામાં આવે છે. એ ઉપરથી જ કહું પણ છે કે—

૧૨૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

जनयन्त्यर्जने दुःखं तापयन्ति विपत्तिषु ।

मोहयन्ति समृद्धा च कथमर्थाः सुखावहाः ॥

એથી ઉદ્દુઃ ઘણા લોકોનો એવો વિશ્વાસ હોય છે કે સંસારના સઘળા પદાર્થોમાં ધન જ શ્રેષ્ઠ છે અને માત્ર એનો જ સંગ્રહ કરવાને દરેક મનુષ્યને પ્રેમ હોવો જોઈએ. ‘**सर्वे गुणाः कांचनमाश्रयन्ति**’ અનુસાર ધનમાંજ સર્વે જાતના ગુણો રહેલા છે અને એની સાથે સરખાવતાં સંસારના સઘળા ગુણો તુચ્છ છે. એક કારસી કહેવત અનુસાર ધન ભલે ઈશ્વર નથી, પરંતુ તેની અંદર ઈશ્વરના સઘળા ગુણો રહેલા છે. તેથી દરેક મનુષ્યે જીવંતજીને લોગે પણ દ્રવ્યોપાર્જન કરવું જોઈએ.

હવે આ બન્ને પક્ષોમાંથી કોઈ એક પક્ષની સઘળી વાતો પુરેપુરી સ્વીકારી શકાય એવી નથી. દ્રવ્ય એક નિર્રર્થક અને તુચ્છ પદાર્થ નથી. તેમજ ઈશ્વરનો અવતાર નથી. સંસારના સઘળાં કાર્યો ધનથી જ થઈ શકે છે એમ ન કહી શકાય. તેમજ મનુષ્યના સઘળાં કાર્યો ધન વગર જ સારી રીતે થઈ શકે છે એમ પણ ન કહી શકાય. દ્રવ્ય મનુષ્યને દુરાચારી અથવા અત્યાચારી બનાવી શકે છે તોતે દ્વારા અનેક દીન-દુઃખીઓના ઉપકાર અને કલ્યાણ કરી શકાય છે. એટલે વસ્તુતઃ દ્રવ્ય એક એવી વસ્તુ છે કે જેના સદુપયોગ કે દુરુપયોગનો આધાર ઘણે ભાગે માણસના નૈતિક ગુણો ઉપર રહેલો છે.

જો મનુષ્ય સંસારની સઘળી ઉપાધીયો છોડી દઈને ત્યાગી બની જાય તો જુદી વાત છે; નહિ તો પોતાની પ્રતિષ્ઠાનું રક્ષણ કરવા માટે, બીજા લોકોને સહાય કરવા માટે તેમજ અનેક પ્રકારની આકસ્મિક આપત્તિઓથી પોતાની જાતને બચાવવા માટે ધનની મહાન આવશ્યકતા રહે છે. ગૃહસ્થાવસ્થામાં અચાનક એવા અનેક પ્રસંગ આવે છે કે જે વખતે જો મનુષ્ય થોડો ઘણો ખર્ચ ન કરે તો તેની પ્રતિષ્ઠા જળવાતી નથી. દીન-દરિદ્રી તથા દુઃખી મનુષ્યો ને સહાય કરવા માટે પણ ધનની આવશ્યકતા રહે છે. અનેક પ્રસંગે સાધારણ સ્થિતિના લોકો ધનના અભાવને લઈને જ બીજાને સહાયતા કરી શકતા નથી; પરંતુ જેનો પાસે ધન હોય છે તે એકદમ પોતાની ઉદારતાથી પરોપકાર વૃત્તિનો પરિચય કરાવે છે અને શીઘ્રતાથી કોઈનું દુઃખ દૂર કરી શકે છે. કદાચ મનુષ્ય અચાનક બીમાર પડી જાય અને થોડા દિવસ સુધી ધન ઉપાર્જન કરવાને લાયક ન રહે તો એવી સ્થિતિમાં તેનું પૂર્વ-સંચિત ધન જ તેને ઉપયોગી થઈ પડે છે. લગ્ન વિગેરે અવસરોએ ધન વગર કશું થઈ શકતું નથી. એવા પ્રસંગે મનુષ્ય પોતાની પાસેથી દ્રવ્ય કાઢી શકતો નથી તો તેને શરમાવું પડે છે અને બીજા આગળ પોતાનો હાથ લાંબાવવો પડે છે-કદિ કોઈ મનુષ્ય નિર્ધન અવસ્થામાંજ મરી જાય તો તેની પાછળ તેનાં બાળબચ્ચાંને બહુ દુઃખ વેઠવું પડે છે. પોતાના કુટુંબના જે લોકોનું ભરણ

ધન સંબંધી કંઠક.

૧૨૩

પોષણ કરવું એ મનુષ્યનું પરમ કર્તવ્ય છે તેઓને દીન હીન અને અનાથ સ્થિતિમાં મુકીને જે મનુષ્ય જાય છે તે મહાન અપરાધી ગણાય છે. એવી સ્થિતિમાં જો તેની પાસે પૂર્વ સંચિત થોડું ઘણું દ્રવ્ય હોય છે તો તે તેના બાળબચ્ચાને મોટા આધાર રૂપ થઈ પડે છે. એ રીતે બીજા ઘણા ઘણા એવા પ્રસંગો છે કે જેમાં ધનથી ઘણું કામ થઈ શકે છે—આમ છે તો પછી પ્રત્યેક મનુષ્યનું પરમ કર્તવ્ય એ છે કે તેણે હંમેશાં પોતાની કમાણીમાંથી કાંઈને કાંઈ બચાવવું જોઈએ.

પરંતુ આમ કહેવાનું એ તાત્પર્ય નથી કે મનુષ્યે સંસારના સુંદર વિચારો અને કાર્યોને તિલાંજલી આપીને એક માત્ર ધનની જ ચિંતા કર્યા કરવી, એવો મનુષ્ય તો લોભી ગણાય છે. અને વખત આવતાં અનેક પ્રકારના પાપ તથા અન્યાય કરી શકે છે. અંગ્રેજ વિદ્વાન બેકનનું કથન છે કે ધનની વધારે પડતી ચિંતામાં મનુષ્ય પોતાનો એટલો બધો સમય ગુમાવે છે કે જેમાં પોતે જરૂર કરતાં વધારે સમય ગુમાવે છે. કે જેમાં પોતે ધન કરતાં વધારે ઉત્તમ બાબતો ઉપર ધ્યાન આપી શકે છે. અર્થાત્ મનુષ્ય જેટલી સારી બાબતોનું ચિંતન કરી શકે છે એમાંના એક બાબત ધન હોવા છતાં તે સર્વ શ્રેષ્ઠ તો નથી જ. ધનની આવશ્યકતા કોઈ વિશિષ્ટ પ્રસંગે વિપત્તિથી બચવા માટે અથવા પરોપકાર આદિ ઉત્તમ કાર્યો કરવા માટેજ રહે છે. ધન તો ત્યાં સુધી જ સાઈ જાય છે કે જ્યાં સુધી તે વડે જીવનની ઉપયોગિતા વધે છે. જે જીવન કેવળ ધન સંગ્રહ કરવામાં વીતાડવામાં આવે છે તે કદિ પણ ઉપયોગી તથા સાઈ ગણાતું નથી. મનુષ્યને સાધારણ રીતે જેટલા ધનની આવશ્યકતા હોય છે તેટલા પુરતો તેનો સંગ્રહ સારો છે, કેમકે તે વડે આપણો જીવન-નિર્વાહ થાય છે, પરંતુ એથી વધારે ધન આપણને જાળવવા તથા જાળવવા થઈ પડે છે. આવી સ્થિતિમાં જે મનુષ્ય દાની અથવા પરોપકારી નથી હોતો તેને માટે ખર્ચ કહીએ તો ધન સંગ્રહ તો મહાપાપ છે. અનેક લોકો એવા જોવામાં આવે છે કે જેઓ આ જીવન અનેક પ્રકારના છત્ર પ્રપંચ કરીને અથવા ગરીબોને સતાવીને હજારો ગઠ્ઠે લાખો રૂપિયા લેગા કરે છે, અને તે રૂપિયા વડે તેઓ નથી પોતે કોઈ જાતનું સુખ ભોગવતા કે નથી કોઈ બીજાનું હિત કરતા. ઘણે ભાગે આવા લોકોના સંતાન અદ્ય સમયમાં બધું ધન વેડપી નાખે છે અને તેઓનું કુટુંબ પહેલાં જેવું દરિદ્ર બની જાય છે. ધન સંગ્રહ કરનાર મનુષ્ય એટલું નથી જાણતો કે પોતાનું સંગ્રહ કરેલું ધન કોણ ભોગવશે અને તેનું પરિણામ શું આવશે. પરંતુ હા, જે મનુષ્ય ધનનો સદુપયોગ કરવાની શક્તિ ધરાવે છે તેણે અવશ્ય તેનો સંચય કરવો જોઈએ. સ્વ. દાનવીર તાતા, જસ્ટીસ રાનડે, પં. ઇશ્વરચંદ્ર વિદ્યાસાગર આદિ અનેક દાનેશ્વરી પુરૂષોને આ વિષયમાં આપણા આદર્શ ગણવા જોઈએ. તાતાના દાનથી ભારતવર્ષની આર્થિક અને વ્યાપારિક ઉન્નતિ થવામાં જે મહાન સહાયતા મળી છે તે કોઈથી અજાણી

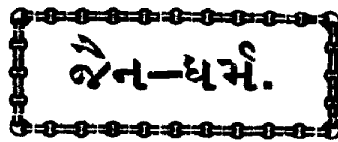
૧૨૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

નથી, જસ્ટીસ રાનડે પોતાની આવકનો મોટો ભાગ સાર્વજનિક કાર્યોમાં જ વાપરતા હતા. તેમજ વિદ્યાસાગરના ધનવડે હમેશાં હબરો અનાથ બાળકો અને વિધવાઓનું ભરણપોષણ થતું હતું.

ધન કેવળ લેણું કરીને જમીનમાં દાટી રાખવાની કે બેંકમાં જમા કરી રાખવાની ચીજ નથી. એટલું તો સૌ સારી રીતે જાણે છે કે લક્ષ્મી અતિ ચંચળ અથવા ચપળ છે, તે કદિપણ એક સ્થળે સ્થાયી રહેતી નથી, તેથી તેના જવાના ત્રણ માર્ગ હિંતોપદેશમાં કહ્યા છે—દાન, લોગ અને નાશ. વળી તેમાં એમ પણ કહ્યું છે કે ધનનો વ્યય પહેલાં બે માર્ગથી નથી થતો તો છેવટે તે પોતેજ ત્રીજા માર્ગેથી રસ્તો લે છે. અર્થાત્ જે મનુષ્ય પોતાના ધનનો વ્યય દાનમાં નથી કરતો તથા પોતે તેના લોગ નથી કરતો તેનું ધન અવશ્ય નષ્ટ થઈ જાય છે. કાંતો તે ધન ચોરાઈ જાય છે, કાંતો તેમાં આગ લાગી જાય છે, અને કાંતો સંચરૂ કરનારના સંતાન તેને કુંક મારીને ઉડાવી દે છે. પ્રત્યેક મનુષ્યે હમેશાં નીચ અને ઘૃણિત કાર્યોથી બચવા પ્રયત્નશીલ રહેવું જોઈએ અને કેવળ સંચયના વિચારથી જ રળવું એ અત્યંત નીચ, ઘૃણિત અને નિંદનીય કર્મ છે એમ સમજવું જોઈએ.

ચાલુ—

(ગતાંક અંક ૩ જાના ૬૬ મા પૃષ્ઠથી શરૂ)

ગુરુસ્વરૂપ—આચાર્ય ઉપાધ્યાય અને સાધુરૂપ ગુરુતત્વના ત્રણ મુખ્ય લેહો છે. અરિહંત પરમાત્માના ઉપદેશને જનતાની રૂચિ અનુસાર ગુંથવાનું કાર્ય ગુરુ વર્ગના શિરે રહેલું હોય છે. તેથીજ ‘ગુરુ દીવો, ગુરુ દેવતા’ જેવી ઉક્તિઓ પ્રચલિત છે, ભાવનાના ઉપદેશને ‘દ્વાદશાંગી’ કે ‘બાર અંગ’ ના રૂપકમાં ગુંથનાર ગણધર મહારાજે પણ આ ગુરુ વર્ગમાંના જ. જે કે ચૌદપૂર્વના જાણનારા અને ગણને ધરનારા એવા તેઓશ્રીનું જ્ઞાન શ્રુતના ઉપયોગપૂર્વક કેવળજ્ઞાનીના જેવુંજ હોય છે છતાં જ્યાં લગી કૈવલ્યની પ્રાપ્તિ થઈ નથી હોતી ત્યાં લગી એ સર્વનો સમાવેશ નવપદના ત્રીજાથી પાંચમા પદ સુધીમાં એટલે ‘ગુરુપદ’ માંજ થાય છે.

સૂરિ કે આચાર્ય છત્રીશ ગુણ યુક્ત હોય છે જેની ગણતરી આ પ્રમાણે છે. પાંચ ઈન્દ્રિયોના વિકાર રોકનાર, નવવિધ બ્રહ્મચર્યરૂપ શુષ્ણિના ધારક, ચાર કષાયથી મુક્ત બનેલા, પાંચ મહાવ્રતધારી, જ્ઞાનાચાર, દર્શનાચાર, ચારિત્રાચાર, તપાચાર અને વીર્યાચાર રૂપ પાંચ પ્રકારના આચારને પાલનારા, પાંચ સમિતિ અને ત્રણ

ઢેન ધર્મ.

૧૨૫

શુભિતને ધરનારા. આ શુભોમાંના ઘણા ખરા ઉપાધ્યાય અને સાધુમાં પણ જરૂરના છે અને હોય છે છતાં એની પૂર્ણતા સુચક પદ સૂરિવરતું ગણાય. આવીજ રીતે પઠન પાઠનરૂપ શુભોની ગણતરીએ ઉપાધ્યાયજીમાં પચીશની અને સાધુમાં વર્તનના મુદ્દાપર દ્રષ્ટિ રાખી સત્તાવીસ શુભની ગણના કરાયેલી છે.

સાધુ-મુનિ-શ્રમણ-નિગ્રંથ-અનગાર આદિ ગુરૂના પર્યાયવાચી શબ્દો છે. જે કે દરેકમાં અર્થથી તરતમતા રહેલી છે છતાં સામાન્ય ભાવ સરખો જ છે. આ સિવાય લાયકાત તેમજ જ્ઞાન-અભ્યાસ અને યોગવહન આદિ ક્રિયાના ધોરણે પન્યાસ-ઉપાધ્યાય-પ્રવર્તક, વાચક, પંડિત-ગણિ-અનુયોગાચાર્ય, આચાર્ય, સૂરિ, ભટ્ટારક, ગન્ધાધિપતિ અને યુગ પ્રધાન પૂર્વધર અને ગણધર રૂપ નામાભિધાનો છે.

જે આત્માએને ત્યાગનું સ્વરૂપ સારી રીતે સમજમાં ઉતરી ગયું હોય અને જેમને મન સંસારમાં રહેવું એ કેદખાનામાં વસવા સમાન લાગતું હોય, તથા જેમનો ભાવ સંસારના ક્ષણિક સુખો પરથી છેલ્લી ડીઝી સુધી હેઠળ ઉતરી ગયો હોય, તેઓ મુખ્ય રીતે આત્મકલ્યાણ સાધવા અને ગાણ રીતે સ્વશક્તિ અનુસાર ખીજને સુમાર્ગના દર્શક થવા એ ઉત્કૃષ્ટ જીવન સ્વીકારે છે. સાધુ જીવન જીવવું સહેલ નથી. એ પંથપર સુવાસિત શુલાખો કરતાં તીક્ષ્ણ કંટકો વધુ પથરાયલા છે તેથીજ કહેવામાં આવ્યું છે કે—‘સંયમ પંથ અતિ આકરો, વ્રત છે ખાંડાની ધાર’ આમ છતાં કળુલે જ છુટકો છે કે એ વિના આત્મદર્શન કિંવા સ્વસ્વરૂપ પ્રાપ્તિનો અન્ય રસ્તો નથી જ. પારમાર્થિક સેવા પણ એ દ્વારાજ સુંદર રીતે થઈ શકે છે. એ જીવન જીવનારા જ જનતામાં અગર તો સાહિત્ય ક્ષેત્રમાં સ્વસેવાનો સારો પાક તૈયાર કરી શકે છે. તેમના ખોઘ કે લખાણની કિંમત અમૂલ્ય અંકાવાની. કારણ એટલુંજ કે તેમની પાસે ત્યાગી સ્પૃહા વગરની આદર્શ જીવનની મુદ્રા છે. એમને માટે જેવું મનમાં તેવું વચનમાં અને કરણીમાં પણ તે પ્રકાર રૂપ ત્રિપુટીનો સહ-યોગ સહજ છે. ‘ખાંડી વચન કરતાં શેરભર વર્તન વધુ અસરકારક નીવડે છે’ એ વાતનો ઉક્ત પુરૂષોના કાર્યમાં ડગલે ને પગલે સાક્ષાત્કાર થાય છે. કહેણી એવીજ કરણી એ તેમનો મુદ્દાલેખ હોય છે. તેમના જેવા સંતો માટે ગવાયું છે કે—

મનસિ વચસિ કાયે પુણ્ય વિયુષપૂર્ણા,

ત્રિશ્ચવન મુપકાર શ્રેણિભિઃ પ્રીણયનીઃ ।

પરગુણપરમાણુન્ પર્વતીકૃત્ય નિત્યમ્

નિજહૃદિ વિકસન્તઃ સન્તિ સંતઃ કિયન્તઃ ॥

મન, વચન, અને કાયામાં એટલે વિચાર, વાણી અને વર્તનમાં પુન્યરૂપી અમૃતથી ભરેલા ને સકળ વિશ્વમાં ઉપકાર વર્ષાવતા સૈકોઈને પ્રિય થઈ પડતા,

૧૨૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

પારકાના અણુ જેટલા ગુણુને પર્વત સમો મોટો ગણી સ્વ-અંતરને સદા વિકસ્વર થાને પ્રમુદિત રાખતા સંત પુરૂષો વિચરે છે. એવા કેટલાક સંતો હોય છે ? સંતો કે ગુરૂઓની આ વ્યાખ્યાને એકાંત ન સંભવે. ઉત્સર્ગ સાથે જ અપવાદ જોડાયેલો છે. Hedges have thorns વા વાડને કાંટા હોય એ નિયમાનુસારે આ નિયમ સર્વત્ર લાગુ ન પણ પડે. એ ઝલા તળે જ કેટલાક વિપરીત જીવન જીવતા હોય, એમાં અશક્યતા જેવું નથી. વળી એનું માપ કાઢતાં માત્ર વર્તમાન કાળનેજ જોવાનો નથી. અત્રે જે ઉલ્લેખ થઈ રહ્યો છે તેમાં ખાસ કરીને ‘ગુરૂત્વ’ માં જૈનધર્મની દ્રષ્ટિએ કેવી કોટિના પુરૂષોને સ્થાન છે તેનો કંઈક ખ્યાલ આવે એ અર્થે આટલો વિસ્તાર કરવો પડ્યો છે. ટુંકામાં કહીએ તો ‘જ્ઞાન પૂર્વકનો વૈરાગ્ય’ એ પદના મૂલ્યવાન અલંકારરૂપ છે. ગુરૂપદમાં ઈન્દ્રિયપર કાળુને કષાયના રોધ ઉપરાંત પાંચ મોટી પ્રતિજ્ઞાઓ જેવી કે અહિંસક રહેવું, સત્ય વદવું, દીધા વગર પારકી ચીજ લેવી નહીં, આજીવન બ્રહ્મચર્યવ્રત પાળવું અને સંયમી જીવનમાં ઉપયોગી થઈ પડતાં ઉપકરણો વર્જીને કોઈપણ જાતનો પરિચ્છેદ ન રાખવારૂપ છે. આ પાંચનું પાલન કડક રીતે ત્યાગી જીવન વાહકને કરવું પડે છે. ઉપરાંત રાત્રિભોજનની પ્રતિ બંધી તેમને ખાસ હોય છે.

જે મહા પ્રતિજ્ઞા વિષે અગાઉ કહેવામાં આવ્યું તેમાં કામિની અને ધનનો પરિહાર આવીજ જાય છે એટલે સાધુ જનથી ‘કંચન અને કામિની’ રૂપ સંસારની મધ-લાળ ઘણી દૂરજ રહે છે. તેમને કેવળ દેહ ટકાવવા અર્થે જેમ ભ્રમર પુષ્પને કિલા-મણા કિંવા ઇંજ પહોંચાડયા સિવાય રસ ચુસી એક પુષ્પથી બીજા પર ને ત્યાંથી ત્રીજા પર જાય છે તેમ દરેક ઘરમાં ફરી થોડો થોડો આહાર લઈ સ્વજીવન જીવે છે. નથી તો કોઈને આશીર્વાદ આપતા કે નથી તો કોઈને શાપ દેતા. કેવળ ‘મોક્ષ’ ની જ સ્પૃહા રાખનારા તેઓ હોય છે. એ માર્ગે ગતિ કરવા દશ પ્રકારના યતિ-ધર્મનું તેઓ કડક રીતે પાલન કરે છે તે આ પ્રમાણે (૧) ક્ષમા (ગમે તેવા ક્રોધી સામે પણ આમોશ રાખનાર) (૨) માર્દવતા-સરળતા (૩) આર્જવતા-નમ્રતા (૪) મુક્તિ ધર્મ-નિર્લેપતા, (૫) તપ (૬) સંયમ (૭) સત્ય (૮) શૌચ (૯) અકિંચનતા અને (૧૦) બ્રહ્મચર્ય આ ઉપરાંત છુદા, તૃષા વિગેરે બાવીશ પ્રકારના પરિષદો વા કષ્ટો જરાપણ મનમાં દુભાયા સિવાય સહન કરવાના અને અનિત્યાદિ બાર લાવનામાં મનને પરોવવાનું તેમના દૈનિક કર્તવ્ય-રૂપ લેખી શકાય. નવતત્ત્વમાંનું આખું સંવર તેમજ નિર્જરા તત્ત્વ આ ગુરૂપદની દિવ્ય પરાગને અંગે આલેખાયું છે તે સંબંધમાં આગળ વાત આવનાર હોવાથી અત્રે વધુ લંબાણ ઇષ્ટ નથી.

શ્રીરૂપભદ્રેવ તેમજ શ્રી મહાવીરસ્વામી અથવા તો પહેલા અને છેલ્લા જીનના સાધુઓ માટે પ્રમાણપેત સ્વેત વસ્ત્રો પરિધાન કરવાનો ધર્મ છે, જ્યારે મધ્યકાલીન

જૈન ધર્મ.

૧૨૭

બાવીશ પ્રભુના માટે એ નિયમનું ફરજિયાતપણું નથી. તેઓ કિંમતી તેમજ રંગીન વસ્ત્રો પણ લઈ શકે છે. પ્રથમ ચરમનો કાનુન પાંચ ભરત તેમજ પાંચ ઐરવૃતને બંધન કર્તા છે, જ્યારે બાવીશ જીનના મુનિ જેવું વર્તન. પાંચ મહાવિદેહમાં વિચરતાં સાધુ સમુદાય માટે છે. અઢીદ્વીપ બહાર સાધુ જીવન શક્ય નથી. વિદ્યાધર શ્રેણીમાંના કેટલાક વિદ્યા ચારણ કે જંઘાચારણ મુનિઓ સ્વ-શક્તિના પ્રભાવે નંદીશ્વર દ્વીપ સુધી તીર્થયાત્રા નિમિત્તે જઈ શકે છે, છતાં તે સર્વ-ની ચયા કે ગમનાગમન આદિનું કાર્ય તિર્થંગ લોક પુરતું જ છે.

સાધુ જીવનના આશયો ઉપરજ સાધ્વી જીવન ઘડાયેલું છે. પંચ મહાવ્રતરૂપ પ્રતિજ્ઞાઓનું પાલન આદિ સર્વ નિયમની સમાનતા ત્યાં પણ છે; વિશેષતા એટલી-જ કે સાધ્વીજીવનમાં મોટું પદ માત્ર પ્રવર્તિતીનું છે અને ચિરકાળ દીક્ષિત સાધ્વી પણ નવી દીક્ષા લીધેલ સાધુને વંદન કરે. આનું કારણ ધર્મમાં પુરૂષ પ્રધાનતા છે. વળી સાધુ-સાધ્વીના વાસ માટે જૂદા જૂદા ઉપાશ્રયો છે. ઉભયમાં ધર્મ શ્રવણ નિમિત્ત કે કંઈ શંકાના નિરાશન કાર્ય સિવાય જરા પણ મળવા કે સાચે રહેવાપણું નથી. બ્રહ્મચર્યને જરા પણ ડાઘ લાગે તેવું વર્તન કે આચરણ જીનધર્મમાં લેશમાત્ર સંભવે તેમ નથી. અન્ય બાબતોમાં એનો એકાંતવાદ પણ શિયળ પાલનના કાર્ય-માં એકાંત સૂચક છે. શીળને દૂષિત કરનાર જરા માત્ર સખલનાને ત્યાં સ્થાન નથી.

અન્ય દર્શન કે પંથના સાધુઓથી જીનધર્મના સાધુ સાધ્વીનું જીવન ઘણી ખરી બાબતમાં ચઢીયાતું હોઈ પાલનમાં અતિ કડક છે તેથીજ તેની પવિત્રતા અને પુણ્યલોકતા અદ્વિતીય છે.

ઉક્ત સાધુ-સાધ્વીઓને તપ રૂપ જળથીજ સ્નાન કરવાનું હોવાથી દ્રવ્ય જલનું સ્નાન તેમને માટે નિષેધ છે, તેવીજ રીતે કેશલોચ અને શરીરશૌચ આદિના નિયમોમાં કેટલીક વિલક્ષણતા છે એનો મુખ્ય ઉદ્દેશ જ્ઞાની પુરૂષોએ જ્ઞાનની ઉંડી દ્રષ્ટિ ફેંકી-અવલોકન કરી ઘડ્યો હોવાથી બાહ્ય નજરે જોનારને કેટલીક વાર અબચબી પહોંચે તેમ છે છતાં તે દરેક નિયમ સહેતુ છે. એ માટે ટુંકામાં એટલું કહી શકાય કે સંયમી જીવન જરાપણુ સ્વછંદની ગતીમાં ગબડી ન પડે તે માટેજ એ બંધનોની કડકતા છે. એથી સ્વચ્છતા કે શુદ્ધતાની હર્લક્યતા છે એમ સમજવાનું નથી. શ્રી વીરના શાસનમાં થયેલા ધુરંધર સૂરિ પુંગવોએ દેશ-કાળને ધ્યાન માં લઈ કિંવા દ્રવ્ય-ક્ષેત્ર-કાળ ભાવ એ ચતુષ્કને અનુસરી કેટલાક સુધારા વધારા કરેલા છે એ સંબંધમાં અત્રે ઉલ્લેખ અસ્થાને હોવાથી પ્રસ્તુત વિષયનું અત્ર પૂર્ણ વિરામ થાય છે.

લેખક,
મોહનલાલ દી. ચોકસા.

૧૨૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

આદર્શ પત્ની.

(ધમ્મિલકુમાર ચરિત્રના વાંચનથી ઉદ્ભવેલા વિચારો.)

કુશાગ્રપુરમાં સુરેન્દ્રદત્ત શેઠને ધમ્મિલકુમાર નામે પુત્ર હતો, અને તેજ નગરમાં ધનવસ્તુ શેઠને યશોમતી નામે પુત્રી હતી. ધમ્મિલકુમાર અને યશોમતીનો વિવાહ થયો. અને જણા સંસાર સુખમાં પડ્યા પછી ધમ્મિલકુમાર કાળાંતરે ધર્મ વાસિત થયો. સંસારની મોજમઝામાંથી વિરક્ત થતો ગયો. પોતાના પુત્રને વૈરાગ્યવાસિત થયેલો જાણી, માતાપિતાએ તેને સંસાર તરફ પુનઃ વાળવાને જુગટી-આઝોની સોખતમાં મૂક્યો. ત્યારથી ધમ્મિલકુમાર વેશ્યાને ઘેર જવા લાગ્યો. પોતાના પુત્રને પાછો ઘેર લાવવાના માતાપિતાના પ્રયત્નો નિષ્ફળ થયા. આખરે માતાપિતા સ્વર્ગવાસી થયા. સ્ત્રી યશોમતી પતિના સુખની ખાતર વેશ્યાને ઘેર દ્રવ્ય મોકલવા લાગી, છેવટે પોતાના આભૂષણો પણ મોકલ્યાં, પરંતુ પોતાના સ્વામી ઘેર પાછા ન આવ્યા. દ્રવ્યનો તુટો પડવાથી, તેણીએ ઘરખાર વેચીને પણ પતિને સંતોષ આપ્યો. પોતાની જાતને કંગાળ બનાવી, એક વખતની ધનાઢય શેઠના દીકરાની વહુ કહેવરાવનારી, પતિની ખાતર પોતાનું સર્વસ્વ હોમી દઇ, પિયરના આશ્રયે રહી.

“ ધ્યાન સ્વામીતાણું ધરવું, ચરણે નૃપુર સંયમ કેરું ધરવું; કાર્ય પરઉપકારનું કરવું. ” એ સૂત્રને પગલે બરાબર ચાલી, શિયલના મહાત્મ્યમાં અડગ ટેક રાખી, દુઃખી સ્થિતિમાં પણ પતિના સુખની ખાતર પોતાના દિવસો વ્યતીત કરવા લાગી.

ધમ્મિલકુમાર દ્રવ્ય રહિત થએલી વેશ્યાને ઘેરથી ત્યજાયેલો, જંગલમાં ભટકવા લાગ્યો. એક મુનિ મહારાજના મેળાપથી આયંબીલનું છ માસનું ઉચ્ચ તપ કરી પોતાના પૂર્વ કર્મોનો (અંતરાયનો) નાશ કરી અખંડ સુખપાન કરવા લાગ્યો, એક પછી એક બત્રીસ કન્યાઓ પરણ્યો.

યશોમતી પિયરમાં લાઇ લોબઘના મેળાં સાંભળી, પોતાના ભાવી દુઃખનો વિચાર કરતી, ઘણા વરસોથી પતિથી તરછોડાએલી, દુઃખમાં ડુબેલી, મનમાં વિચાર કરે છે કે “ જે સ્ત્રીને પતિએ તણ તેને દુનિયાએ તણ છે ” પરંતુ પોતે ફળવાયેલી છે એટલે જાણે છે કે:—

આદર્શ પત્ની.

૧૨૯

ઘૃષ્ટં ઘૃષ્ટં પુનરપિ પુનશ્ચંદનં ચારુગંધમ્
 તપ્તં તપ્તં પુનરપિ પુનઃ કાંચનં કાંતવર્ણમ્
 લિંગં લિંગં પુનરપિ પુનઃ સ્વાદુ ચૈવેન્દુદંડમ્
 ન પ્રાણંતિ પ્રકૃતિવિકૃતિર્જાયતે હ્યુત્તમાનામ્

જેમ જેમ ચંદનને ઘસવામાં આવે છે તેમ તેમ તે સુવાસ ફેલાવે છે. સોનાને જેમ તપાવવામાં આવે છે તેમ તે પીણું થાય છે. શેરડીને જેમ જેમ કાપવામાં આવે છે તેમ તેમ સ્વાદિષ્ટ થઈ મીઠો રસ આપે છે, તેવીરીતે ઉત્તમ પુરૂષોના સ્વભાવનો મરણાંત સુધી ફેરફાર થતો નથી. હઃખના સમયમાં પણ અડગ રહે છે.

પ્રાણીઓએ કરેલા કર્મો અવશ્ય ભોગવવા પડે છે. હીરાને એરણ ઉપર ટીખ્યા પછીજ રાજના મુગટમાં સ્થાન પામે છે. મનુષ્યની હઃખના સમયમાં જ ખરી કસોટી થાય છે. ”

ધર્મિલકુમારને યશોમતિનો મેળાપ થાય છે, શિયલના પ્રભાવથી પુનઃ સંસાર સુખ ભોગવે છે, અને જ્ઞાની ગુરૂના ઉપદેશથી પ્રાંતે વૈરાગ્યના રંગથી રંગાય છે. “જે કર્મ શૂરા હોય છે, તેજ ધર્મ શૂરા થાય છે.” “હાક પડે રજપુત છુપે નહિ, સૂર્ય છુપે નહિ વાદળ છાયા ” તે પ્રમાણે સંસારના ભોગોને લાતમારી, બત્રીસ બત્રીસ સ્ત્રીઓને છોડી દઈ, દિક્ષા લઈ, આત્માનું કલ્યાણ કરી ગયા છે.

સ્ત્રીઓને કેળવણી આપવી તે ચાલુ જમાનાની નવી પ્રથા છે એમ કેટલાકનું માનવું હશે; પરંતુ તે બુદ્ધિગમની પ્રજ્ઞાલિકા છે. જે ગુમાવ્યું છે તે પાછું મેળવવાનું છે, નિત્ય પ્રભાતે સોળ સતીઓના નામોનું સ્મરણ કરાય છે. ચંદનબાળા જેવી ઘણી સતીઓ પોતાના ચારિત્રના પ્રભાવથી ઇતિહાસમાં સુવર્ણાક્ષરે કેતરાએલી છે. સીતા, દ્રૌપદી, ત્રિશલા, યશોદા, રાજેમતી, મંદોદરી જેવી સતીઓ સ્વપરનું હિત સાધી ગઈ છે.

દમયંતી, નર્મદા, જક્ષા, સત્યભામાદિ પતિવ્રતા સ્ત્રીઓએ પોતાના પવિત્ર નામોથી જગતને વિભૂષિત કરેલ છે.

આ બધો જ્ઞાનનો પ્રભાવ છે, કેળવણીનો પ્રતાપ છે. જ્ઞાન વગર ચારિત્ર નથી અને ચારિત્ર વગર મોક્ષ નથી, કુવામાં હશે તો હવાડામાં આવશે. જો સ્ત્રીઓને જ્ઞાનની પ્રસાદી મળી હશે તોજ તેના સંતાનોને લાભ થશે, અને ભાવી પ્રજાનો ઉદય થશે.

સ્ત્રી શિક્ષાનો નહિ થશે, જ્યાં સુધી અહીં પ્રચાર;
 કરો હજારો યત્ન પણ, કદી ન થાય સુધાર.

શ્રી વિભાગ.

શ્રીઓનું શિક્ષણ—વાંચન કેવું હોવું જોઈએ?

(લે૦—આત્મવક્ત્રલ.)

આ દેશમાં અને વળી તેમાં આપણા સમાજમાં પુરૂષો કરતાં સ્ત્રીઓ વધારે અશિક્ષિત છે. વસ્તીપત્રકમાં લખેલ એ ખાનામાં જેનો સમાવેશ થાય તે પણ માત્ર જ્યાર પાંચ ચોપડીઓનો અભ્યાસ કરી ઉઠી ગયેલ હોવાથી, પાછળથી લખવા વાંચવાની પ્રવૃત્તિ તદ્દન અંધ થઈ ગયેલ હોવાથી તેના સ્ત્રી વર્ગને પણ અશિક્ષિત જ ગણી શકાય. કદાચ વધારે સ્કુલ અભ્યાસ કરેલી સ્ત્રીઓને પણ પોતાના જીવન વ્યવહારમાં શું થાતા જરાપણ અવકાશ ન મળવાને લીધે સાવ છોડી દેવું પડ્યું હોય. ત્યારે પ્રથમ બાલ્યાવસ્થામાં કેવું શિક્ષણ હોવું જોઈએ, લગ્ન થયા બાદ ઘરે-બારે ગયા બાદ કુરસદના વખતમાં સ્ત્રીઓનું કેવું વાંચન હોવું જોઈએ એ વિચાર સમાજને ઘણો જ ઉપયોગી છે.

વાંચન એ એક અનુભવ જ્ઞાન છે. પ્રત્યેક વાંચન દરેકની કંઈને કંઈ લાગણી ને હલાવે છે. કોઈ વાંચન વાચકને ઉત્સાહ આપે છે, તો કોઈ વાંચન નિરૂત્સાહી બ-

માટે યાદ રાખવાનું છે કે, એક કેળવાયેલી માતા સો શિક્ષકોની ગરજ સારે છે. વદ્ધાનો પંડિતો અને ચોદ્ધાઓને પારણામાં જુલાવનારી સ્ત્રી જાતિ જ છે. એક મહાન પુરૂષનું વચન છે કે:—

કહે નેપોલ્યન દેશને, કરવા આબાદાન;
સરસ રીત તો એજ છે, ઘો માતાને જ્ઞાન.

માટે દરેક જહોનોએ સ્વપતિ ઉપર દ્રઢ અનુરાગ રાખી, પતિસુખની હાર્દિક ભાવના રાખવી જોઈએ. દુઃખના સમયમાં પણ સમતા રાખી અખંડ શિયલવૃત્ત પાલવું જોઈએ. તથા પોતાની બાળાઓ જે ભવિષ્યની માતાઓ છે તેને સદ્જ્ઞાન આપવા કોશિશ કરવી જોઈએ.

જગજીવનદાસ વીરચંદ ઝવેરી.

જૈન ગુરૂકુળ—પાલીતાણા.

સ્રી વિભાગ-સ્રીઓનું શિક્ષણ વાંચન કેવું હોવું જોઈએ ? ૧૩૧

નાવે છે, કેઈ વાંચન મનુષ્યને તરંગી બનાવે છે. વળી એકજ જાતનું વાંચન અધિકાર ભેદે-વ્યક્તિ ભેદે ઓછું વધારે ઉપયોગી, નકામું કે અવળે માર્ગે દોરનારું પણ બને છે. આપણા માનસ ઉપર હરકોઈ વાંચનના સંસ્કાર પડ્યા વગર રહેતા નથી, માટે સ્રીઓનું એવું હોવું જોઈએ કે તેની જાતને નુકશાન પહોંચાડી શકે નહિં વળી સ્રીઓની અવસ્થાને લક્ષમાં રાખીને તેના વાંચનનો વિચાર અને નિર્ણય કરવો જોઈએ. પ્રથમ શાળામાં ભણતી કન્યાઓને શાળામાં શિક્ષણ અપાય છે, છતાં વાંચનની જાળમાં શાળા અને ઘર બંનેને વિચારવાનું છે. ઘણે સ્થળે શાળા ઓમાં-ઘરમાં કન્યાઓને માત્ર ધર્મનું વાંચન મનન વધારે અથવા ખાસ એકલું કરાવવામાં આવે છે અને વ્યવહારિક જીવન કેમ જીવવું જોઈએ તેને લગતા વાંચનથી દૂર રાખવામાં આવે છે, તે ભૂલ છે. ગૃહસ્થાશ્રમમાં ધર્મ સાથે વ્યવહાર બંનેનું પાલન કરવાનું છે, જેથી કન્યા અવસ્થાથી જ-માં જ ભવિષ્યની તે માટે તૈયારી કરવા કન્યાઓ માટે બંને પ્રકારનું જેટલું સમય, કોમ અને પોતપોતાના વ્યવહારને અનુચિત હોય તેવું અને તેટલું શિક્ષણ અને વાંચન આપવું જોઈએ.

પરણેલી સ્રીઓનું વાંચન પણ જુદી જાતનું છે. આજની નવવધૂ-પરિણીત સ્રીઓ જીવનના વ્યવહારના અનેક પ્રદેશમાં અજ્ઞાત દેખાય છે અને તેથી પોતાના ગૃહમાં પોતાનું ગૃહિણી તરીકેનું કર્તવ્ય બરાબર બજાવી શકતી નથી. ગૃહની અનેક ફરજો બજાવવા, જવાબદારી સંભાળવા, ગૃહને સ્વર્ગ સમાન કરવા, પવિત્ર પ્રેમ મંદિર રચવા, બાળવૃક્ષોને ઉછેરવા વગેરે માટે શરૂઆતમાં કેવા શિક્ષણ અને લગ્ન થયાં પછી કેવાં વાંચનની જરૂર છે તે આટલા ઉપરથી જણાશે.

વાંચન સંબંધી આટલી ટુંક હકીકત જણાવ્યા બાદ હવે શિક્ષણ સંબંધી કાંઈ જણાવીએ છીએ.

પુરૂષોના શિક્ષણ કરતાં સ્રીઓનું શિક્ષણ ભિન્ન છે. અને આ દેશમાં તેમ નથી. સ્રીઓને આરંભમાં અત્યંત સરલ ભાષામાં લખેલ પુસ્તક ચલાવવા જોઈએ. પ્રથમ લખવા વાંચવાનું થોડું જ્ઞાન આપ્યા પછી. સ્રી ઉપયોગી કાર્યોનું શિક્ષણ શરૂ કરવું જોઈએ, કારણ કે જેમ પુરૂષને ઘરની બાહરે રહી ધનોપાર્જન કરી પોતાના આશ્રિત પરિવારની રક્ષા અને ભરણ પોષણ કરવાનું છે, તેમ સ્રીને ઘરની અંદર રહી કુટુંબને સુખ આપી શાંતિ અને સુરક્ષિત બનાવવાનું છે. વળી પુરૂષ જેમ ધન કમાય છે પરંતુ એકલું કમાવાથી ગૃહસુખ શાંતિપૂર્વક ચાલતું નથી. કારણ કે ઘરની સ્રી તેમ તે પ્રાપ્ત થયેલ ધનનો સફળ્ય ન કરે, યથોચિત રીતે વ્યવસ્થા પૂર્વક ન રાખતાં અને પોતાનો સ્વભાવ હાથમાં ન રહેતાં ઉમ્મૂંખળ બને તો ગૃહસંસાર નષ્ટ થઈ જાય.

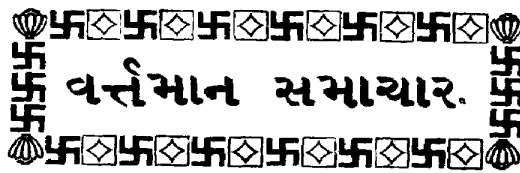
તેજ ઘરની વૃદ્ધિ આબાદિ દિનદિન વૃદ્ધિ પામે છે કે જે ઘરમાં સ્રીઓના સુખ મંડળ ઉપર પ્રસન્નતા, દયા, ઉદારતા. વાત્સલ્યતા, વિનીતપણું, સદાચારતા વિગેરે

૧૩૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

લક્ષણો દેખાતા હોય. જેના ઉપર ગૃહનો કારભાર, જીવમેદારી, સૌંદર્યતા છે તેવી ગૃહણીઓનું શિક્ષણ સહજ નથી; તેટલા માટે સ્ત્રીઓનું શિક્ષણ તે વિષયોમાં પૂર્ણ હોવું જોઈએ કે જેનું ગૃહમાં રાતદિવસ કામ પડે છે. અમારા અનુભવ પ્રમાણે હાલના સમયમાં સ્ત્રીઓને નીચેના વિષયો માટે શિક્ષણ આપવું જોઈએ. ૧ સ્વાસ્થ્ય રક્ષા, ૨ શરીર પાલન, ૩ ગૃહણી, તરીકેનું કર્તવ્ય, ૪ પાકશાસ્ત્ર, ૫ શિલ્પ શિક્ષા, ૬ શિશુપાલન, ૭ ધાત્રીશિક્ષા, ૮ અતિથિ સેવા, ૯ રોગીઓની શુશ્રુષા ૧૦ ધર્મસંબંધી સ્ત્રી ઉપયોગી ક્રિયાકાંડ, અને અમુક તત્ત્વજ્ઞાનનો વિષય, જેથી શ્રાવિકા ધર્મનું પાલન કરી આત્મકલ્યાણ પણ સાધી શકે, ૧૧ જાતીય આચાર વિચારનું જ્ઞાન ૧૨ વ્યવહારની રીતભાતોની સમજ અને પાલન લખવા, વાંચવાના શિક્ષણ સાથે ઉપરોક્ત વિષયો સંબંધી શિક્ષણ ક્રમે ક્રમે ગૃહણ કરી શકે તેવી રીતે આપવાથી તેવું શિક્ષણ પામેલ સ્ત્રીઓ ખરેખરી શ્રાવિકા રત્ન, જૈનકુલ ભૂષણ ગૃહિણી થઈ શકશે.

(ચાલુ)

શ્રી યશોવિજયજી જૈન ગુરુકુળ.

ચોરાશીના અંતે, અને પંચાસીમાં ?

એક મકાનને નામ અપાયું. બીજું બાકી છે.

પડતો કાળ છે એમ કહેવાય છે. અને વ્યાપાર ધંધાની મંદીથી તેમ સમજાય છે ત્યાં ચોરાશીની સાલ ચોરાશીનો ફેરો કઢણ છે. સંભાળવા યોગ્ય છે એમ કહેવાતું અને ધણાઓને અનુભવ પણ થયો હશે.

આમ છતાં ધર્મી હૃદયવાળાઓ શ્રદ્ધાપૂર્વક ધર્મ જીવન જીવી જાણે છે અને પોતાની કમાઈનો બીજા વ્યવહારીક કાર્યો કરતાં પણ અધીક પ્રેમવડે ધાર્મિક અને સામાજિક ઉન્નતિ કરનારા કામોમાં વધુ ઉપયોગ કરે છે અને નબળો સમય પણ સારારૂપે પરિણમે છે.

નળળા સમયમાંથી પસાર થનારે પુન્ય ઉપર શ્રદ્ધા રાખી વિશેષ પુન્ય મેળવવા માટે પુન્યશાલી અને સાચા ધર્મજનોનું અનુકરણ કરી પંચાસી (૮૫) ની સાલમાં વિશેષ ધર્મકરણી કરવી અને મુડી તથા આવકના પ્રમાણમાં વ્યવહારીક ખર્ચોમાં વિવેકપૂર્વક બચાવ કરોતે ધર્મ અને કામની ઉન્નતિના કામોમાં વપરાય તેટલું વાપરવું. પ્રેમથી માગ્યા પહેલાં કાર્યની યોગ્યતા પ્રમાણે જરૂર આપો ખરી કમાઈ આ રીતે કરો.

ચોરાશીના અંતે આસોવદી ૯ મંગળમવારે આ સંસ્થાની મેનેજીંગ કમીટીની મીટીંગ મળી હતી તેમાં શેઠ કેસરીચંદ બાણુભાઈની પેઢી તરફથી આ સંસ્થાના નવા નાના મકાનને (પોતે

વર્તમાન સમાચાર.

૧૩૩

વાર્ષિક મદદના બદલે રૂ. ૫૦૦૦ ની રકમ આપવા કહેલ તેમાં રૂ. ૨૫૦૧) નો વધારો કરી રૂ. ૭૫૦૧) આપવા અને તે મકાનને “ શેઠ કેસરીચંદ લાણુભાઈ વિદ્યાર્થી ભુવન ” એ નામ આપવાને લેખીત પત્ર રજુ થયો હતો અને તેમાં જણાવ્યા મુજબ સરતે મંજૂર થયો છે.

મને આ સંસ્થાના પ્રમુખ તરીકે વધુ આનંદ થાય છે કે અત્યાર સુધી તેવી મોટી રકમ આપનાર ગ્રહસ્થમાં શેઠ સારાભાઈ મગનભાઈ મોદી અને શેઠ નરૌતમદાસ જેઠાભાઈ પણ છે. ઘણા ભાઈઓ તરફથી નાના અને મોટા મકાન માટે પુરતી રકમ મળવા આશા હતી અને પ્રયાસ થતો હતો પણ તેવું બન્યું નહીં એટલે રૂ. ૧૧૦૦૦) અને રૂ. ૨૫૦૦૦ ની હદ ઘટાડવી પડી.

મજૂર પેઢીના માલીક પૈકી શેઠ ફકીરચંદ કેસરીચંદ જેઓ આ સંસ્થાના સેક્રેટરી પૈકી એક છે, તેઓનું જ્ઞાન ખેતર પડ્યું અને કમીટીએ આગ્રહ પણ કર્યો જે તેઓના કુટુંબે તેનો સત્કાર કર્યો. આ કુટુંબ તરફથી તીથી નીમીતે રૂ. ૨૦૦૦) અને મકાન ખાતે રૂ. ૧૦૦૦) તથા વાર્ષિક મદદરૂપે રૂ. ૩૦૦૦) એ રીતે અત્યાર સુધીમાં રૂ. ૧૩૫૦૦ થી વધુ રકમની મદદ મળી છે. સેક્રેટરી તરીકે મોટી જેહેમત ઉઠાવવા ઉપરાન્ત આ રીતે મદદ કરી છે તેથી મને વધુ આનંદ થાય છે. બીજા સેક્રેટરી ભાઈ લલ્લુભાઈ કરમચંદ તરફથી મકાન ખાતે રૂ. ૧૦૦૧) મળ્યા હતા. અને રૂ. ૧૫૦૦) બીજા આપવા કહેલ તે ઉપરાન્ત મજૂર મીટીંગમાં બીજા રૂ. ૧૫૦૦) તેમના ભાગીદારોના નામે ત્રણ તીથી માટે આપવા જાહેર કર્યું. આ ઉપરાન્ત વાર્ષિક મદદરૂપે રૂ. ૨૦૦૦) અને મકાન ખાતે બીજા રૂ. ૨૦૦૦) તેમના ભાગીદારો તરફથી રૂ. ૮૦૦૦) થી વધુ આજસુધી આવ્યા છે. હું આશા રાખું છું કે મેં જે ઉમેદથી આ સંસ્થાની સેવા ઉપાડી છે તે પાર પાડવા માટે મારાથી પણ યોગ્ય કાળો જલદી અપાય.

બીજાઓના અનુકરણ માટે અને મોટા મકાન માટે રૂ. ૨૦ હજારથી વધુ રકમ આપનારનું નામ જોડવાનું બાકી હોવાથી પંચાસીની સાલમાં નવા વર્ષમાં તે માટે કાંઈ સખી ગ્રહસ્થ તાકીદે બહાર આવે અને સ્વામીવાતસલ્યની તીથીઓ હજુ પાંચેક માસની નોંધાવાની બાકી છે તે તાકીદે નોંધાઈ જાય તે માટે આ હકીકતને આ રીતે પ્રગટ કરું છું.

લી૦

જીવણચંદ ધરમચંદ

પ્રમુખ.

શ્રી યશોવિજય જૈન ગુરૂકુળ—

નરકેસરી લાલા લજપતરાયનો સ્વર્ગવાસ.

જૈન કુળમાં જન્મેલા અને આર્ય સમાજસ્ટ થયેલા પંજબી નરકેસરી વીરરત્ન લાલા-લજપતરાયના સ્વર્ગવાસે આખા હિંદની પ્રજાને શોકમાં ડુબાવી છે. તેઓની સરલતા, નિડરતા કર્તવ્ય પરાયણતા અને દેશ પ્રેમનો અપૂર્વ જ હતા. વીરપુરૂષો જીવી પણ જાણે છે અને મરી પણ જાણે છે; તે લાલાજીએ બંને રીતે ભારતની પ્રજાને બતાવી આપ્યું છે. તેમણે દેશ ખાતર પૈસાનો, આત્માનો સંપૂર્ણ ભોગ આપ્યો, દેશવટો લીધો, અને સર્વસ્વ શુભાવવાની દરકાર પણ ન કરી, તેથી જ પંજાબના કેસરી નરરત્ન કહેવાણા-કેળવણીના ક્ષેત્રની આખી જાંદગી સેવા કરી તેટલું જ નહિ પરંતુ મરતી વખતે થોડા વખત પહેલાં બે લાખ રૂપિયા જેવી ઉદાર મદદ તે

૧૩૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

ક્ષેત્રમાં આપી. અને સંસાર સુધારાના કાર્યને પણ દેશ સેવા સાથે જ છેવટ સુધી પણ કર્તવ્ય માન્યું. તેમનું આખું જીવન, વાંચવા; વિચારવા અને મનન કરવા જેવું અને અને તેટલું જરૂર અનુકરણીય છે. કહેવામાં આવે છે કે તેમની સ્મશાન યાત્રામાં લાહોરમાં એક લાખ માણસે હાજરી આપી આંસુ સારી હતા; જે બનાવ સેવાભાવી તે મહાન પુરૂષ અસાધારણ હતા તેજ ખતાવે છે. જૈન કામમાં વર્તમાન કાળમાં લાલાજી જેવા નરરત્નો પાકે તેમ પરમાત્માની પ્રાર્થના કરવા સાથે તે નરપુંગવ વીરપુરૂષના પવિત્ર આત્માને અખંડ શાંતિ પ્રાપ્ત થાઓ તેમ ઇચ્છીએ છીએ.

સ્વીકાર અને સમાલોચના.

જૈનાગમ તત્ત્વ દીપિકા—પ્રકાશક શ્રી શ્વેતાંબર સાધુ માર્ગી જૈન હિતકારણી સંસ્થા ખીકાનેર (રાજપુતાના) શ્રી સ્થાનકવાસી સંપ્રદાયમાં પ્રકરણોનું જ્ઞાન થોડકા દ્વારા અપાય છે, જેથી તે ઉપરથી પ્રશ્નોત્તર રૂપે જૈન ધર્મના તત્ત્વો છુટી છુટી રીતે આ ગ્રંથમાં સંગ્રહ રૂપે પ્રગટ કરેલ છે પ્રથમ અભ્યાસી માટે ઠીક છે. શેઠ અગરચંદ લૈરૌદાન શેઠીયા લાઇબ્રેરીના ચાલ નામાથી લખવાથી પુસ્તક મળી શકશે શ્રીયુત જેઠમલજી શેઠીયા આ સંસ્થા મંત્રી હોષ આવા જૈન સાહિત્યના ગ્રંથો પ્રકટ કરવા સારો પ્રયત્ન કરે છે.

પ્રાકૃત વ્યાકરણમ્ .

(સિદ્ધહેમચંદ્રસ્યાષ્ટમે અધ્યાયઃ) પ્રકટ કર્તા શ્રી આર્હતમત પ્રભાકરના સ્થાપક શેઠ મોતીલાલજી લાધાજી પુના (છઠું મયુખ) સુત્ય બે રૂપીયા. શેઠ શ્રી મોતીલાલજીના સુપ્રયત્નથી જૈન સાહિત્યના ઉત્તમોત્તમ ન્યાય, વ્યાકરણ, તત્ત્વજ્ઞાનના ગ્રંથો આ સંસ્થા દ્વારા પ્રકાશિત થાય છે. તે જૈન સાહિત્ય અભિવૃદ્ધિ સુચવે છે. સાક્ષરો અને વિદ્વાનો પાસે સંશોધન કરાવી સારા કાગળો, શાસ્ત્રી સુંદર ટાઇપમાં પ્રકટ થતા હોવાથી તેનું આંતર સ્વરૂપ સાથે બાહ્ય સુંદરતા કરવામાં આવે છે. અભ્યાસીઓ, અને બંડારો માટે પ્રકટ થતા આ ગ્રંથો ખાસ ઉપયોગી અને સંગ્રહવા યોગ્ય છે. આ વ્યાકરણનો ગ્રંથ સ્વોપસૃષ્ટિ સહિત છે. ગ્રંથની પાછળ ગ્રંથમાં આવેલ શબ્દોનું અક્ષરનુક્રમ નંબર અને સૂત્રની અનુક્રમણિકા આપેલ છે, છેવટે નોટ આપી અભ્યાસી માટે વિશેષ સરલતા કરી આપી છે. શેઠ શ્રી મોતીલાલજી પોતાના સાહિત્ય વિષયક આ પ્રયત્નમાં વિશેષ આગળ વધે તેમ ઇચ્છીએ છીએ.

નેમરાણુલ—લેખક તથા પ્રકાશક ધીરજલાલ ટોકરશી શ્રી ચમનલાલ નગીનદાસ વિદ્યાલય ખાનપુર—અમદાવાદ. આ ગ્રંથાવલી યોજનાની પ્રથમશ્રેણીના પુસ્તકો પૈકી આ બીજું છે. નાના બાળકોને સરલતાથી ધાર્મિક જ્ઞાન થવા માટે આવી લઘુ શુકા બાળ ગ્રંથાવલી તરીકે પ્રકટ કરી તેના લેખકે એક સારો પ્રયત્ન કર્યો છે. હિંદિ ભાષામાં આવી ધાર્મિક ટ્રેકટ (શુકા) શ્રી આત્માનંદ જૈન ટ્રેકટ સોસાયટી અંબાલા તરફથી પ્રગટ થાય છે પરંતુ ગુજરાતી ભાષામાં તેવી જરૂરીયાત સદરહુ લેખકે પુરી પાડી તે જૈન સમાજ માટે આવકારદાયક છે. વળી આ શ્રેણી

સ્વીકાર અને સમાલોચના.

૧૩૫

ધનામી પરિક્ષા માટેની યોજના પણ ઉત્તેજનને પાત્ર છે. ગ્રાહક થઇ લાભ લેવા જેવું છે. કિંમત એક આનો ત્રણ પાંચ.

દંડક તથા જંબુદ્વીપ સંગ્રહણી પ્રકરણ—(સાર્થ) પ્રકાશકશ્રી જૈન ટ્રિયસ્કર મંડળ મહેસાણા મુલ્ય ૦-૧૨-૦ બાર આના. જૈન બાળકો પ્રાથમિક દષ્ટિએ પ્રકરણાદિનું જ્ઞાન સરલ રીતે અર્થ સહિત મેળવી શકે તેને માટે આ સંસ્થાનો આ પ્રયત્ન છે. આ ગ્રંથમાં તેજ રીતે દંડક તથા લઘુ સંગ્રહણી પ્રકરણ બંને મૂળ, સંસ્કૃત અનુવાદ, અવતરણ, શબ્દાર્થ અને વિશેષાર્થ સાથે સરલ રીતે આપવામાં આવ્યો છે અને છેવટે બંને એકલી એક સાથે મૂળગાથા આપવામાં આવેલ છે. અત્યારે જે મનુષ્યના બંધારણ અને મગજ શક્તિ બાળવયથીજ નબળી દેખાતી હોય તેઓ માટે આવા પ્રકરણો ગાથા સાથે શબ્દાર્થ વિશેષાર્થ આપી આ રીતે કરેલ યોજના તેવા અભ્યાસી માટે સરલતાવાળી ગણાય. હાલમાં ચાલતી જૈન શાળાઓમાં જે પ્રમાણે ધાર્મિક અભ્યાસ શિખવાય છે તે માટે આ પ્રકરણ ગ્રંથ તેને માટે ખાસ ઉપયોગી ગણાય. કાગળ ટાઇપ બાઇડીંગ વગેરે સારા છે તેમજ કિંમત પણ તેના પ્રમાણમાં યોગ્ય હોઇ ખુશી થવા જેવું છે. શ્રી સ્તભતીર્થ જૈન મંડળનો ત્રિવાર્ષિક હેવાલ સં. ૧૯૮૨-૮૩-૮૪ આ સંસ્થા કેળવણીને ઉત્તેજન માટે ફંડ અને ભાષણ શ્રેણી આ બંને ઉદ્દેશો પ્રમાણે ત્રણ વર્ષમાં કાર્ય કરેલું હોય તેના રીપોર્ટ ઉપરથી માલમ પડે છે હિસાબ તથા સરવૈયું ચોખવટ વાળું છે અમે તેની ઉન્નતિ ઇચ્છીએ છીએ.

શ્રી વિજયધર્મ પ્રકાશક સભા—ભાવનગર (પાંચ વર્ષની રૂપ રેખા.) ધીમે પગલે પોતાના ઉદ્દેશને વળગી આ સંસ્થા આગળ વધે છે. આ સંસ્થાના કેટલાક સભ્યો જાણુવા પ્રમાણે કેળવણીમાં આગળ વધે જાય છે તે ખુશી થવા જેવું છે. ગયા વર્ષમાં કાર્યવાહી માટે પોતાની બતાવેલી શિથિલતા આવતા વર્ષમાં આગલ વધવારૂપ છે. નવી દિશા માટે બતાવેલી આ-કાંક્ષાઓ અભિલાષાઓ-મનોરથો પાર પાડવા તે સંસ્થા ભાગ્યશાળી નિવડે તેમ ઇચ્છીએ છીએ.

કોઠારી મગનલાલ ભુરાભાઇ જૈન ચેતાંબર મૂર્તિપૂજક વિદ્યાર્થી ભુવનના ધારા ધોરણ તથા નિયમો--આ સંસ્થા જૈન બાળકોને કેળવણીના આગળ વધવા માટે એક સાધનભૂત હોઇ તે સ્થપાયને આજે ગુમારે બાર વર્ષ થયા છે. મૂળ કમીટીના સભ્યો અને ખાસ મુખ્ય હોદ્દાદારો (પ્રમુખ સેક્રેટરીઓ) ધણા ઉત્સાહી અને ખતીલા હોવાથી અને તેનો અભાવ થતાં હાલના પ્રમુખ સેક્રેટરીઓ વગેરે પણ તેવાજ લાગણી યુક્ત અને સાથે આ સંસ્થા ના ગૃહપતિ મી. દલપતરાય પોતે જ સેવા ભાવી હોવાથી અને સ્થળે સ્થળે અવલોકન શક્તિને ઉપયોગ કરી, આ સંસ્થાને અભારની સ્થિતિએ સુકવામાં પ્રમુખ સેક્રેટરીઓ અને ગૃહપતિ તેટલા ધન્યવાદને પાત્ર છે. આવી સંસ્થાનો ધણા આધાર ગૃહપતિ ઉપર રહે છે અને આ સંસ્થા ઉછરતી હોવા છતાં ગૃહપતિ લાગણીવાળો તેમજ સુશિક્ષિત મળેલ હોવાથી આ ફળ છે. ધારાધોરણ અને બંધારણ જોઈએ તેવું છે. વહિવટ પણ કમીટી યોગ્ય રીતે કરે છે. પ્રમુખ રા. ભગવાનલાલ હરખચંદ શેઠ તથા સેક્રેટરીઓ દુર્લભજી ઉમેદચંદ પરીખ, તથા મોહનલાલ ભુરાભાઇ દોશી છે.

મોક્ષકી કુળી ભાગ ૧ લા પ્રકાશક સોભાગમલ અમુલખ લોહા તથા મગન-

૧૩૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

લાલ કોચેટા સેક્રેટરી આત્મ જાગૃતિ કાર્યાલય બગડી (મારવાડ) આ ગ્રંથમાં સમકિત ઓર સંબંધી પ્રશ્નોત્તર આપવામાં આવેલા છે. જે વાંચવાથી સમ્યક્ત્વ તથા મિથ્યાત્વ એ બંને વસ્તુનું જ્ઞાન થાય છે. હિંદિ ભાષામાં હોવા છતાં રચના સરલ કરવામાં આવેલ છે. કિંમત અમૂલ્ય.

શ્રી દેવચંદ્રજી મહારાજ કૃત આઠ પ્રવચન માતાની સજ્જાય વિગેરે—અનેક પદોનો સંગ્રહ કેટલાકના અર્થ સાથે આ બુકમાં આપવામાં આવેલ છે. અગ્યાર બોલના સજ્જાયમાં અધ્યાત્મવિષય, ચરણ કરણ સત્તરી સજ્જાય, આગમ છત્રીશી વગેરે જુદા જુદા ચૌદ વિષયો સમાવેલા છે. જેમાં પ્રથમ આઠ પ્રવચન માતાની સજ્જાય અથ સાથે હોવાથી ખાસ દરેકને વાંચવા અભ્યાસ કરવા લાયક છે. બેટ આપવાના આશયથી છપાવી પ્રકટ કર્તા શ્રી કચ્છી દશા—ઓશવાળ જૈન મહાત્મ હુબલી પ્રકાશક ચતુર્ભુજ તેજપાળ હુબલીનો પ્રયત્ન ધન્યવાદને પાત્ર છે.

૬ ધત્રાશાલીભદ્રનો રાસ—પ્રકટ કર્તા શાહ લખમશી જેસંગભાઈ પાનસર (વાયા કલોલ) કિંમત રૂ. ૧-૮-૦ આ રાસ ગુજરાતી મોટા સારા ટાઇપમાં સચિત્ર પ્રકાશ કરવામાં આવેલ છે. સુપાત્રદાન દેવાનું શુભ ફળ છે તેજ વર્ણન આ રાસમાં છે. સ્થળે સ્થળે સંસ્કૃત અને માગધી ઉપદેશક શ્લોક અર્થ સાથે આપેલ છે. એકંદર રીતે રાસ વાંચવા જેવો છે.

૭ પ્રમાણ ત્રીમાસિક પુસ્તક ૧ હું અંક ૧ લો પ્રગટકર્તા શ્રી આત્માનંદ જૈન ગુરૂકુળ પંજાબ (ગુજરાનવાલા) તંત્રી ચંદ્રશુભ જૈન ખી.એ. તરફથી અમોને સમાલોચના માટે મળ્યો છે, ઉક્ત જૈન ગુરૂકુળના હાર્દિક ભાવો જૈન સમાજ સમક્ષ રજુ કરવા, તેમજ તેમાં થતી કાર્યવાહીથી સમાજને જાણુ રાખવા અને આ ગુરૂકુળ ભવિષ્યમાં યુવાન થતાં સમાજના સંકુચિત વિચારોરૂપી કારાગૃહમાંથી મુક્તિ અપાવી ઉદ્ધાર અને વિશાળ વિચાર કરાવવા પ્રયત્ન સેવવા વિગેરે ઉદ્દેશથી આ ત્રીમાસિક પ્રકટ થયેલ છે. અમે તેનો અભ્યુદય ઇચ્છીએ છીએ અને તેનો ઉદ્દેશ પાર પડે તેમ પ્રાર્થના કરીએ છીએ.

વીર-ધર્મનો પુનરુદ્ધાર—લેખક ન્યાયવિશારદ ન્યાયતીર્થ મુનિ શ્રી ન્યાયવિજયજી મહારાજ. પ્રકાશક વિજયધર્મ પ્રકાશક સભા.—ભાવનગર મૂલ્ય સદુપયોગ. સંગઠન, લગ્નસંસ્થા, દંપતીધર્મ—ગૃહસ્થાશ્રમ, સાધુ સંસ્થાદિ વગેરે સામાજિક અને ધાર્મિક વિષયો ને કે ધણી ભાગે સમાજમાં અને પ્રજામાં ચર્ચાઈ છે તેના ઉપર લેખક મુનિરાજે પોતાના વિચારો સ્વતંત્રરીતે આ ગ્રંથમાં દર્શાવ્યા છે. આ ગ્રંથમાં આવેલ વિષયોમાં ઘણી ખરી ખાખતોમાં વાંચકોને કડવી અને તીખી હકીકતો જણાય તેવું છે. આ ગ્રંથના વિચારો કાઢીને રૂએ કે કાઢીને ન રૂએ અથવા તેવા વિચારો વાસ્તવીક છે કે અવાસ્તવીક છે તેનું માપ તો લેખક, વાચક અને વિચારકજ કરી શકે, પરંતુ આ લેખોમાં મુનિશ્રીએ શાસન પ્રત્યેની પોતાની દાઝથી લખવા પ્રેરાયા છે એમ તેઓ જણાવે છે.

મૂળનું જીવન અને નવું.

૧૩૭

“ મૂળનું જીવન અને નવું ”

બહુ દુર ન જઈએ તો મહાવીર પ્રભુએ આંતર ત્યાગ કેળવી, કાયોત્સર્ગ કરી (દેહાસ્ત્રી મુકી, આત્માસી કેળવી-બહીર્મુખ આત્માને અંતર આત્માની મદદથી પરમાત્મ દશામાં નીમગ્ન કરી) પુરેપુરું પરમાત્મ સ્વરૂપ પ્રાપ્ત કરી મુક્ત દશા પ્રાપ્ત કરી-તેને અનુભવી-કેટલાયને તાર્યા. આ મૂળનું થયું. ત્યાર પછી કેટલાય વર્ષો આજ્યા ગયાં પછી અજ્ઞાન દશાનું સામ્રાજ્ય હિંદમાં પ્રવર્તવા માંડયું. વીર પ્રભુનાં પુત્રોએ આપસ આપસમાં જુદા જુદા કાંટા કાઢ્યાં અને દરેકે પોતાનો કાંટો સાચો છે તે સાબીત કરવાને બીજાઓ નિંદા, તેમની સામે દુશ્મનાવટ કરી, જેથી ધર્મને બદલે કુસંપનું સામ્રાજ્ય ફેલાયું. મૂળમાં કાંટો નહોતો, મુળમાં સંપ હતો. કષાયનો ત્યાગ થાય તોજ નવા કર્મો બાંધતાં આત્મા અટકે, પણ આ લોકોને કષાય તો પોષવાંજ હતાં તેથી ધર્મનું વિકૃત સ્વરૂપ કરી આપણને ધર્મને બહાને કષાય તરફ દોર્યાં. પોતાને જે શોખ હતો તે આપણામાં દાખલ કર્યો. પોતાનામાં કષાય હતાં તે આપણામાં દાખલ કર્યા, આથી ધર્મને બહાને અધર્મ પ્રવર્તી રહ્યો. બીજાં ધર્મમાં મહાન પુરૂષો નીકળ્યાં. શંકરાચાર્ય, વિવેકાનંદ, રામકૃષ્ણ રામતીર્થ-તેઓએ પોતાના માર્ગે શુદ્ધ સ્વરૂપમાં બતાવ્યો. પોતાના અંતઃકરણ ઉર્ધ્વમુખી હતાં તેથી તેની કહેવાની અસર થઈ, કુસંપથી કંટાળી ગયેલાં કેટલાક જૈનો આને અનુસર્યા. હજી પણ તેવી દશા ઘણી પ્રવર્તે છે, સમયને અનુસરીને કેળવણી આપવા માંડી તેથી તેમના અનુયાયીઓ રાજ્ય કારભારમાં પણ આગળ વધ્યાં, જેઓએ ફક્ત શાસ્ત્રના પુસ્તકો સ્થૂલ મન અને સ્થૂળબુદ્ધિમાં ભરી રાખ્યાં છે ને ગ્રામોજ્ઞાનની માફક મોઢામાંથી બહાર કાઢે છે તેઓ આવી કેળવણીને ધિક્કારે છે. અંતઃકરણને કેળવવાની વિરૂદ્ધ પડે છે. સીદાતા શ્રાવક ક્ષેત્રની દશા તરફ બેઠરકાર રહે છે પોતાની અજ્ઞાનદશાને લીધે પોતાને જે બાબત તરફ શોખ થયો છે તે તરફ બીજા ન વળે તો ક્રોધે ભરાય છે, તેમનો બહિષ્કાર કરવાને બીજાને પ્રેરે છે. ઘણાં જીવના જમાનાનાં છેકે જેઓને તે લોકો ઉધે રસ્તે દોરવી શકે છે. આથી ધર્મનો મહાન વિનાશ થવા સંભવ છે. ધર્મ પાળવા-વાળાની સ્થિતિ સુધારાય તો જ ધર્મ રહી શકે, નહિતો માણસમાં ધર્મ ન રહે તો પછી પુસ્તકોમાં જ રહે અને તેથી શું લાભ ?

જૈનોમાં મોટામાં મોટી ખામી એ છેકે તેમનામાં આત્મબળ ઓછું થઈ ગયું છે, નીર્માલ્યતા વધતી ગઈ છે. જે લોકો હાલની કેળવણી અને કેળવણીની સંસ્થાઓથી

૧૩૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

દુર રાખવાને પ્રયત્ન કરી રહ્યાં છે તેમનું સંઘટ્ટન ઘણું છે, લગભગ આખા ગુજરાતને કાઢી વાડ તેમણે સર કર્યાં છે, તેમની સામેલાંબી બુદ્ધિવાળાએ પોતાનું વીર્ય સ્ફોરવવાનું છે. જેટલી સંખ્યામાં જે જેટલાં જોરથી જુના જમાનાનાં લોકો લેગાં થઈ શકે છે તેટલી સંખ્યામાં ને તેટલા બળપૂર્વક કેળવાયેલાં લેગાં થઈ શકતાં નથી. લેગા થાય છે તેમાં પણ પુરતો સંપ નથી, આત્મબળ નથી સ્વાર્થ ત્યાગ પણ તેમનામાં જોઈએ તેટલો નથી, આથી કરીને જૈનો બધી બાબતમાં પાછાં પડતાં જાય છે અને ધર્મ ક્યાં સૂધી ટકશે તે કહેવું મુશ્કેલ થઈ પડે છે. દોશી નાનચંદ ઓધવજી.

“વિષય નિષેધ.”

(રાગ-હરિગીત.)

લગ્ય જનના હૃદય કમળ જે ભાનુપેરે ખીલવે,
અજ્ઞાન અંધારૂ વળી નિજ તેજથી દૂરે કરે;
ટાળી દઈ દોષો વળી જે તેજ સઘળે પાથરે,
દો જંચવતિ એ ભારતી શ્રી આહતી વાણી મને. ૧

અતિ કુપિત કો દુશ્મન થકી વા મત્તમાતંગથી અહો,
કો કેસરી યા કેતુથી વા રૂપ રાજવીથી કહો;
અતિ રૌદ્ર કાળ કૂટે વળી યા ચમથકી ઉત્પન્ન થતું,
જે દુઃખ તેથી શતઘણું દુઃખ ઉચ્છે વિષય તણું. ૨

જે વિષયોમાં રાજવી કે શુક નવ તૃપ્તિ લહે,
સામાન્ય માનવ તેહમાં સંતોષ હા ! ક્યાંથી ગ્રહે ?
માતંગ મોટા સહેલથી, ખેંચાય, છે જે સરિતમાં,
શશલા ખિચારાનાઃ કહોકે તે નદીમાં શા ગળે ? ૩

મુરદેવને પણ જેહ વિષયો દુઃખકારી નીવડે,
તેમાં કહો જન જગતના સુખ અદ્ય પણ ક્યાંથી લહે ?
મદમત્ત જુથ માતંગનું વિદારી નાંખે જે અહો !
તે મૃગપતિ મુખ મૃગલાને છોડી દેશે શું કહો ? ૪

ઉર ઉદ્ધિ જે તૃપ્તિ પામે સરિતકેરા સર્લોલથી,
વળી તુષ્ઠ થાયે અગ્નિ કંદી જે કાષ્ટ કેરા સમૂહથી;
તો માનવી આ વિષયોમાં તૃપ્ત થાયે જાણાએ,
દુશ્મન ગણી સૌ તેહથી : તો વિરમોઢું ચિંતી મને. ૫

વાડીલાલ જવાભાઈ ચોટસી-ખંભાત.

જૈન સાહિત્ય પરિચય માટે એક અમૂલ્ય સુચના.

જૈન સમાજમાં થોડા ઘણા અંશે વાંચનનો શોખ વધ્યો છે તેવા સંયોગમાં અને તે વિશેષ વધે તે માટે ડાંઘ પ્રસ્તુત પરિચય આપવાથી વિશેષ લાભ થવા સંભવ છે, એમ જાણી દિવસાનુ-દિવસ જૈનધર્મના પ્રકટ થતાં નવા પુસ્તકો તે ક્યા ક્યા છે? શા વિષય ઉપર છે? લખનાર? પ્રકટ કરનાર કોણ છે? કઈ ભાષામાં પ્રગટ થયેલ છે? કિંમત, મળવાનું સ્થળ વગેરે માહિતી, વાંચનના અભિલાષિઓને અને જ્ઞાનભંડાર અને પુસ્તકાલયના સંચાલકોને મળે તેટલા માટે દર ત્રણમાસે કે જરૂરીયાત પ્રમાણે આ માસિકમાં ઉપરોક્ત હકીકત સાથે વારંવાર પ્રકટ કરવાની યોજના કરવા ધારી છે, તેથી જૈન આ માસિકમાં મમાલોચના (અભિપ્રાયાર્થે) દરેક ગ્રંથ પ્રકટ કરનાર સંસ્થા અને કટલાક જૈનઅધુ તેઓના તે તે ગ્રંથો તે માટે મોકલે છે, તેમ જૈન સમાજમાં પ્રકટ થતાં તમામ ગ્રંથો તેના પ્રકટ કર્તા તરફથી માહિતી સાથે અમેને મળે જાય તોજ આ માહેતી પત્રક અમે બનતા પ્રયત્ન આપી શકીએ, જેથી આ કાર્યમાં જૈનધર્મના પ્રકટ થતાં પુસ્તકોના લેખકો, પ્રકાશકો, સંપાદકો, અનુવાદકો વગેરે અમેને ઉપર પ્રમાણે આ ખબર આપવામાં મદદ કરશે તો તે સાભાર સ્વીકારવા સાથે આવતા માસથી આ જનતનું પુસ્તક માહેતી વર્ણન આપવામાં આવશે, જેથી જૈન સમાજમાં કેવું, કેટલું, કઈ જનતનું સાહિત્ય પ્રકટ થાય છે તે જાણી શકાય.

મહોપાધ્યાયશ્રી યશોવિજયજી વિરચિત—

એન્દ્ર સ્તુતિ ચતુર્વિંશતિકા.

(સ્વોપજ્ઞ વિવરણયુતા)

સંપાદક મુનિરાજશ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજ.

આ ગ્રંથમાં ચોવીશ જિનેશ્વરોની સ્તુતિઓ વિવરણ સહિત સંસ્કૃત ભાષામાં શ્રીમાન યશોવિજયજી મહારાજ કૃત આવેલ છે. કાવ્યો સુંદર અને ટીકા શાસ્ત્રીય ગંભીર વિચારોથી ભરપૂર છે. અભ્યાસીઓને પઠનપાઠન કરવા યોગ્ય આ કાવ્ય અને વિવરણ શુદ્ધ કરવા તેમજ અસલપ્રતમાં તુટી ગયેલા પાઠોને ઉપાધ્યાયજીના શબ્દોમાંજ સાંધવા મુનિરાજશ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજે સ્તુતિપાત્ર પ્રયત્ન કર્યો છે. આ ગ્રંથમાં આ ચોવીસી સાથે પરમજ્યોતિ પચ્ચીસી, પરમાત્મ પચ્ચીસી, વિજયપ્રભસૂરિ સ્વાધ્યાય અને શ્રી શત્રુજય મંડન શ્રી રૂપભદ્રે સ્તવન (સંસ્કૃતમાં) વગેરે કાવ્યો પ્રકટ કરી સંસ્કૃત સાહિત્યની અભિવૃદ્ધિ કરી છે. સાધુસાધ્વી મહારાજ અને જ્ઞાન ભંડારોને ખાસ ઉપયોગ માટે આર્થિક સહાય આપનાર અધુની ઇચ્છાને માન આપી તેમણે આપેલી રકમ બાદ કરી વધારાના ખર્ચ પુરતી માત્ર કિંમત ચાર આના પોસ્ટેજ ખર્ચ અઢી આના સાથે માત્ર નામની કિંમત સાડા છઆના રાખેલી છે. ઉંચા એન્ડ્રીક પેપર ઉપર સુંદર ત્રિવિધ શાસ્ત્રી ટાઇપમાં નિર્ણયસાગર પ્રેસમાં છપાવી ઉંચી જનતના કપડાનું પાકું બાઈડીંગ કરાવેલ છે.

લખો:—

શ્રી જૈન આત્માનંદ સલા—ભાયનગર

પંજબકેસરી લાલા લજપતરાય.

“ રાજકીય રણગણમાં સદા શહીદના સાહસ, શૌર્ય આવેશ અને નિર્ભય તાથી ઝઝુમનાર લાલાજીના જીવનની બીજી બાબુઓ પણ એટલી જ જવલંત છે. દેશહિતની પ્રત્યેક પ્રવૃત્તિમાં એ નરવીર સદા અગ્રેસર હોતો. એ રાજકીય લડવૈયો, શિક્ષણશાસ્ત્રી, ઇતિહાસકાર, સમાજસુધારક, દલિતોદ્ધારક અખબાર નવેશ-અને શું શું ન હોતો. એ નરપુંગવનું જીવન સંપૂર્ણ હતું. એનું હૃદય યોદ્ધાનું અને એનો આત્મા સંતનો હતો, અને જીવ્હા જવાલાનાં તત્વોની બનેલી હતી. દેશને કાજે ભોગ ધરવાની એની શક્તિ અજોડ હતી. એણે એનું દેશકાર્ય એનાં મૃત્યુ પછીયે અવિરત ચાલુ રહે એટલા માટે ગોખ લેજીની હિંદ સેવક સમાજ જેવી હિંદ લોક સેવક સમાજ સ્થાપી; એણે હિંદુ સમાજમાં નવ પ્રાણ પૂરવાને હિંદુ સંગઠનની પ્રવૃત્તિની સરદારી લીધી; એણે હિંદુને તાકાત જમાવવાનો મંત્ર શિખવ્યો; એણે લાહોરની દયાનંદ કોલેજ જેવી સંજ્યાબંધ શિક્ષણ સંસ્થાઓ સ્થાપવામાં હિસ્સો પુર્યો; અને છેલ્લે છેલ્લે પોતાની મિલકતની પાઇએ પાઇનું દાન કરી દઇ લાહોરમાં પોતાનાં માતાનાં નામથી મહિલાઓ માટે એક ઇસ્પીતાલ સ્થાપીને અને પોતાના વતનમાં પિતાના નામથી એક હાઇસ્કુલ સ્થાપીને એ આત્માએ તૃપ્તિ અનુભવી લાલાજીએ ઇતિહાસ રચ્યો છે. સદી પછી લોકો માનતાં અચકાશે એવો અદ્ભુત ઇતિહાસ રચ્યો છે. લાલાજી, આ લીડીઓ લખનારને મન, અને કદાચ બીજા ઘણાંયને મન, તિલક અને ચિત્તરંજનથી યે મહાન વિભૂતિ હતા. સ્વપ્નો, યોજનાઓ, ને સિદ્ધિઓમાં એ પંજબ કેસરી લજપતનું સ્થાન લેનીનની હરોળમાં છે.

‘ મહાન લજપત તેના દેશબંધુઓની વચ્ચેથી ચાલ્યો ગયો; માનવોનાં જન્મ અને મૃત્યુ ઉપર શાસના કરતા દેવતાઓએ તેને ઉચકી લીધો. આજે જાણે અરધી સદી સુધી, કોઈ ગિરિશૃંગ ઉપર ઉભી રણભેરી બજાવનાર એ શૃંગની પાછળ અદૃશ્ય બની જાય છે. ઘડીભર લાગે છે કે એ રણભેરીનું રણગાન પુરું થયું છે. પણ ના, એ રણગાનના પ્રેરકસૂરના દિગન્તવ્યાપી પડઘા ગિરિઓને ગંહરો, અરણ્યો ને વનરાઈઓ, નદી તીરો અને જનપદોની મધ્યે હજી ગાજી રહ્યા છે.

અને જ્યાં સુધી ભારત સ્વાધીન નહિ અને ત્યાં સુધી ગાજ્યા કરશે. લજપતની રણભેરી બજ્યા જ કરશે. એ રણભેરી અમર છે ”

શ્રી કકલભાઈ કોઠારી.